

Arrest

nr. 244 849 van 26 november 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nicaraguaanse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat B. SOENEN, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 28 september 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 20 maart 2019.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 27 mei 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Nicaraguaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Managua.

Sinds 26 mei 2018 was u politiek actief bij *Alianza Cívica por la Justicia y la Democracia*, een koepelbeweging die verschillende organisaties en bewegingen omvat. In heel het land wierp *Alianza Cívica* zo'n 200 barricades op. Op 8 juni begon u deel te nemen aan de barricade ter hoogte van km 14 van de hoofdweg naar Masaya in Ticuantepe. U werd verantwoordelijke voor de verdeling van voedsel en middelen aan vijf zones binnen de perimeter van één barricade: die van km 13, km 14, Vera Cruz, Pancholuz en km 15 of Nindiri. Op 19 juni werd uw barricade opgedoekt door de regering bewapende groeperingen. Sindsdien was u niet meer politiek actief behalve op uw Facebookprofiel. Op 12 augustus werd u door acht 'zwarte baretten' – mensen die voor de politie werken – tegengehouden op de rotonde van km 14 toen u samen met uw vader op weg was naar zijn huis in uw wagen. Sinds de ontmanteling van de barricades was er een schuilhuisje van de overheid geplaatst met een 15- à 20tal paramilitairen om te verhinderen dat er weer een barricade opgezet zou worden. U moest uw identiteitskaart, rijbewijs en inschrijvingsbewijs afgeven. De documenten van uw wagen werden overhandigd aan een paramilitair die een lijst had. Hij begon te zoeken op de lijst. De zwarte baret gebod u tegen een muur te staan terwijl uw wagen doorzocht werd. De zwarte baret vroeg aan de paramilitair of uw naam op de lijst stond. De paramilitair antwoordde dat uw naam niet op de lijst stond. De paramilitair keek u in de ogen en knikte naar u om u te begroeten. Op dat moment begreep u dat het iemand was die u kende en dat u eigenlijk wel op de lijst van de paramilitairen stond. Deze paramilitair kwam u redden. U veronderstelt dat deze paramilitair van uw dorp was en u daarom liet gaan. De zwarte baret gaf u al uw papieren terug en zei u nooit meer terug te komen op die plek. Paramilitairen begonnen in de straten rond uw woning naar u te vragen. Op een dag toen u naar een garageverkoop ging om ontbijt te kopen, zei een persoon bijgenaamd *El Comanche* u dat paramilitairen in bestelwagens naar u waren komen vragen. Sinds 25 augustus ontving u bedreigingen per telefoon en via berichten en later ook van drie valse profielen ('Autodeserebrados', 'Omar Sekada' en 'Sandino Vive') via Facebook Messenger.

U verliet Nicaragua op 10 september 2018. Via Costa Rica en Panama vloog u naar Schiphol. Op 11 september 2018 betrad u het Belgisch grondgebied.

Op 19 september belde uw echtgenote u om te zeggen dat een vriendin van u, S.L.(...), paramilitairen had gezien die met een foto van u rondliepen en naar u op zoek waren. Uw echtgenote besliste daarom te verhuizen.

Op 28 september 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Bij terugkeer naar Nicaragua vreest u door de regering of de CPC's ontvoerd, gemarteld of vermoord te worden omwille van uw deelname aan de barricades.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende originele documenten neer: uw paspoort; uw identiteitskaart; een micro-SD-kaart met vier filmpjes van een betoging op 20 april 2018, een filmpje van de barricade waarop u onherkenbaar verschijnt gemaakt op 9 juni 2018, een foto van u en de vertegenwoordigster van *Alianza Cívica* in Europa gemaakt op 19 maart 2019 tijdens een vergadering van de Belgisch-Nicaraguaanse Vereniging, drie foto's van protestmarsen genomen op 20 en 23 april 2018, een foto van uzelf tijdens een protestmars op 30 mei 2018, drie foto's van een straat met een rookpluim in de verte genomen op 14 mei 2018, en een PowerPointpresentatie met screenshots van de bedreigingen van 'Sandino Vive', 'Omar Sekeda' en 'Autodeserebrados Zkda', screenshots van het filmpje van 9 juni 2018, een foto van [M.H.] en uw echtgenote, de foto van uzelf en de vertegenwoordigster van *Alianza Cívica* in Europa, drie foto's van uw echtgenote met respectievelijk [E.C.] (een politiek gevangene), [L.A.] en uzelf tijdens de protestmars 'Samen zijn we een vulkaan', een foto van [M.H.] en [T.S.] en een foto van de rotonde in Ticuantepe genomen op de dag dat de barricade ontruimd werd; en een USB-stick met screenshots van uw Facebookactiviteiten van april 2018 tot en met januari 2019. U legt daarnaast kopieën neer van de bedreigingen die u ontving van 'Autodeserebrados', 'Sandino Vive' en 'Omar Sekeda', van vier foto's die u genomen heeft van uw echtgenote, [M.H.], [L.A.] en [E.C.] en van drie foto's van u met uw echtgenote en zoon. Uw advocaat stuurde na uw persoonlijk onderhoud de url van uw Facebookprofiel na.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere

procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen omtrent uw profiel als verantwoordelijke voor de barricade ter hoogte van km 14 van de hoofdweg naar Masaya en als verantwoordelijke voor de bevoorrading van deze en nog vier andere zones binnen dezelfde perimeter niet overtuigen (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 20.03.2019, p. 6, 8). Dat u uzelf in één adem noemt met [M.H.], voorzitter van de Unie van Landbouw- en Veeteeltproducenten van Nicaragua, afgevaardigde van de privésector binnen Alianza Cívica, bedrijfsleider, prominent criticus van het beleid van Daniel Ortega en campagneleider van twee presidentscampagnes, die bovendien getipt wordt als een veelbelovende kandidaat om Ortega te vervangen (zie administratief dossier) in 'het organisatorische luik' van Alianza Cívica (CGVS, p. 5) lijkt een grove overschatting van uw verantwoordelijkheden en positie binnen Alianza Cívica te zijn. U was namelijk slechts politiek actief sinds 26 mei 2018 (CGVS, p. 5) en blijft daarnaast opvallend oppervlakkig over uw taken en verantwoordelijkheden. U verklaart dat u geld, voedsel, medicijnen en materialen om bommen en mortiergranaten mee te maken in ontvangst nam en dat dit alles was wat uw werk inhield. U kreeg deze zaken van verschillende burgers in opdracht van [T.], de secretaresse van [M.H.]. U gaf vervolgens dit geld aan andere personen die in een gewone ijzerwinkel materialen gingen kopen om wapens van te maken (CGVS, p. 6). Gevraagd hoe u het geld verdeelde, antwoordt u dat u het gaf aan eender wie met een kap op. Hoewel mensen niet herkenbaar waren en u ze niet kende, wist u dat ze aan uw kant stonden en te vertrouwen waren (CGVS, p. 7). Gevraagd hoe het een en ander in zijn werk ging eens u het geld van [T.] ontvangen had, antwoordt u dat het geld samen met de medicijnen geleverd werd, het toekwam op de barricade en het werd afgeleverd (CGVS, p. 7). U voegt hieraan toe dat er onderling gecommuniceerd werd met de mensen van de andere barricades en dat mensen zich verplaatsten op motorfietsen (CGVS, p. 8). Het spreekt voor zich dat uit dergelijke vage en algemene antwoorden weinig overtuigingskracht spreekt. Uw zeer rudimentaire en algemene bewoordingen geven uw verklaringen dan ook een weinig doorleefd karakter, waardoor u het CGVS allerm minst hebt kunnen overtuigen van uw functie als verantwoordelijke van de bevoorrading van vijf barricades. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u een actieve doorslaggevende rol had in de barricade. Gevraagd hoe men een barricade opstart, vertelt u dat men eerst personeel nodig heeft. Wanneer u dan vervolgens gevraagd wordt hoe u uw personeel verzamelde, stelt u dat iedereen vanzelf kwam (CGVS, p. 8-9). Het waren andere mensen die kwamen en zeiden dat ze ter hoogte van km 14 de weg zouden afsluiten (CGVS, p. 9). Verder verklaart u dat de bevolking zichzelf organiseerde (CGVS, p. 9). Toen u zichzelf aanmeldde aan km 14 was er bovendien al een groep mensen aanwezig (CGVS, p. 9). Verder verklaart u dat beslissingen in consensus genomen werden (CGVS, p. 9). Nergens uit uw verklaringen blijkt dan ook dat u enige toegevoegde waarde had in de organisatie van barricade 14 of de vier andere zones in uw perimeter en dat u aldus enige verantwoordelijkheid had.

Vervolgens dient vastgesteld te worden dat ook uw verklaringen over de problemen die u gekend zou hebben sinds uw deelname aan de barricade niet geloofwaardig zijn.

Zo legt u tegenstrijdige verklaringen af over het incident op 12 augustus 2018. Aanvankelijk verklaarde u bij de DVZ dat u die dag uit uw wagen werd getrokken door paramilitairen, dat uw wagen en uw documenten u afgenomen werden en dat u te horen kreeg dat u op een lijst van gezochte personen stond (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS maakt u een andere schets van het incident: u moest uw identiteitskaart, rijbewijs en inschrijvingsbewijs afgeven. De documenten van uw wagen werden overhandigd aan een paramilitair met een lijst die na het doorzoeken van zijn lijst aangaf dat u niet op de lijst stond. U kreeg uw documenten terug waarna u mocht beschikken (CGVS, p. 12-13). De vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over of uw wagen en uw papieren u al dan niet werden afgenomen haalt het geloof in dit incident volledig onderuit. Dat uw naam tóch op de lijst stond, hoewel de paramilitair aan de zwarte baret zei van niet en u mocht beschikken, leidt u af uit het feit dat de paramilitair met de lijst u in de ogen keek en naar u knikte. Hier kwam geen verbale communicatie aan te pas. U veronderstelt dat deze paramilitair van uw dorp was en

dat hij u liet gaan omdat hij u kende (CGVS, p. 13). Dergelijke verklaringen zijn weinig ernstig en overstijgen het niveau van pure speculatie niet. Bovendien zijn deze verklaringen strijdig met uw eerdere verklaringen bij de DVZ dat u te horen kreeg dat u op een lijst stond met gezochte personen. U zag uw vermoeden dat deze paramilitair u redde door te doen alsof u niet op de lijst stond terwijl u er wel op stond bevestigd in de berichten die 'Autodeserebrados Zkda' u stuurde op 24 september 2018. U verklaart hierover dat men u liet weten dat ze u toen hadden laten gaan (CGVS, p. 13). In het bericht in kwestie staat echter geschreven dat u hen was kunnen ontvluchten die keer dat ze u te pakken hadden aan km 14 en wordt niet vermeld dat ze u lieten gaan (zie vertaling stuk 3).

Vervolgens dient vastgesteld te worden dat u incoherente verklaringen aflegt over de bedreigingen die u ontvangen zou hebben naar aanleiding van uw politiek activisme en deelname aan de barricade ter hoogte van km 14. U verklaart dat u eerst bedreigd werd via tekstberichten en oproepen naar uw nummer en dat u voor het eerst bedreigd werd op 25 augustus (CGVS, p. 10-11). Daarna ontving u bedreigingen van drie valse Facebookprofielen respectievelijk op 8, 14 en 24 september 2018 (zie stuk 3; CGVS, p. 16). Wanneer u even later in uw persoonlijk onderhoud gevraagd wordt welke andere bedreigingen u ontving naast de bedreigingen van de Facebookaccounts, stelt u dat de Facebookaccounts de enige directe bedreigingen aan uw persoon waren en rept u met geen woord over de tekstberichten en oproepen naar uw nummer die u eerder aanhaalde (CGVS, p. 14). Dit is opvallend gezien de Facebookbedreigingen allemaal plaatsvonden nadat uw paspoort werd uitgegeven, i.e. op 30 augustus 2018 (zie stuk 1), m.a.w. nadat u de beslissing nam Nicaragua te verlaten. Dat uw paspoort tien dagen voor u Nicaragua verliet op 10 september 2018 (CGVS, p. 4; zie stuk 1) werd uitgegeven zonder dat u het plan had om het land te verlaten (CGVS, p. 4) is weinig aannemelijk. U ontving slechts één Facebookbedreiging vóór de dag van uw vertrek uit Nicaragua op 10 september 2018, m.n. de zin 'Ondertussen weet ik dat je betrokken bent bij de marsen en dat jullie in Ticuantepe wonen, wij gaan jou nu achterna' geschreven door 'Sandino Vive' op 8 september 2018. De overige Facebookberichten dateren van na uw vertrek. Dat u de overige gebeurtenissen en bedreigingen die voorafgingen aan uw vertrek uit Nicaragua onvermeld laat wanneer u hier expliciet naar gevraagd wordt, is dan ook erg opmerkelijk. Bij de DVZ rept u dan weer met geen woord over enige bedreigingen aan uw persoon sinds 25 augustus. Wanneer de ambtenaar van de DVZ d.d. 23/11/2019 u vroeg een overzicht te geven van de feiten die geleid hadden tot uw vertrek uit Nicaragua verwees u naar de algemene situatie in Nicaragua en het lot van Amaya Coppens, een Belgisch-Nicaraguaanse studente. Wanneer de ambtenaar u vervolgens vroeg wat u zelf had meegemaakt, haalde u het incident van 12 augustus 2018 aan. U voegde hieraan nog toe dat uw echtgenote u had laten weten dat er voertuigen rondreden met mensen die op zoek waren naar de personen die op de lijst stonden en bevestigde tot slot dat u het belangrijkste verteld had (vragenlijst CGVS, vraag 5). Dat u de persoonlijke bedreigingen die u sinds 25 augustus 2018 zou ontvangen hebben via tekstberichten, oproepen en Facebook Messenger onvermeld laat wanneer u expliciet gevraagd wordt wat u zelf meemaakte ondermijnt het geloof in deze persoonlijke bedreigingen. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers verwacht worden dat hij alle gebeurtenissen aanhaalt die geleid hebben tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst telkens wanneer daarnaar gevraagd wordt.

Het geloof in de waarachtigheid van de Facebookbedreigingen wordt verder ondermijnd doordat u vage en tegenstrijdige verklaringen aflegt over de inhoud en afzenders ervan. Zo meent u verkeerdelijk dat 'Autodeserebrados Zkda' de eerste was die u bedreigingen stuurde en 'Sandino Vive' de laatste (CGVS, p. 16; stuk 3). Evenmin bent u in staat te zeggen wanneer men u via Facebook Messenger gezegd had dat ze u aan km 14 hadden laten gaan. U stelt dat het op 8, 14 of 24 september 2018 was. De vaststelling dat u de drie data waarop u de Facebook Messengerberichten ontving herhaalt zonder enig onderscheid te maken is frappant en doet uw asielrelaas ingestudeerd overkomen gezien 8 september 2018 vóór uw vertrek uit Nicaragua was en de twee andere data erna (CGVS, p. 13). Men zou verwachten dat u op zijn minst spontaan zou kunnen vertellen of dit vóór of na uw vertrek gebeurde in plaats van de drie data op te sommen.

Tevens legt u incoherente verklaringen af over wat er na uw vertrek uit Nicaragua gebeurd is. Gevraagd naar concrete aanwijzingen dat u gezocht werd door de autoriteiten of paramilitairen verklaarde u in uw antwoorden op de vragenlijst van het CGVS d.d. 23.11.2018 dat uw echtgenote u enkele dagen ervoor opbelde en u liet weten dat er personen rondreden die op zoek waren naar de mensen die op de lijst stonden (vragenlijst CGVS, vraag 5). U vermeldt tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS geen telefoontje van uw echtgenote in november 2018. In uw persoonlijk onderhoud verklaart u dat uw echtgenote u op 19 september opbelde en u zei dat een persoon bijgenaamd El Comanche aan zijn echtgenote verteld had dat men naar u was komen vragen (CGVS, p. 15). Naast deze gebeurtenis zou niemand uw echtgenote iets verteld hebben dat specifiek op u betrekking had (CGVS, p. 16). Toch zou

uw echtgenote anderhalve maand voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS d.d. 20.03.2019 zijn moeten verhuizen omdat er veel naar u gevraagd werd en u gezocht werd (CGVS, p. 2-3). Gevraagd hoe uw echtgenote doorhad dat u gezocht werd zonder dat iemand haar specifiek iets m.b.t. u verteld had, stelt u dat uw echtgenote specifiek bekeken werd (CGVS, p. 16). Nogmaals gevraagd hoe uw echtgenote dan doorhad dat u gezocht werd, verklaart u plots dat een vriendin van u uw echtgenote verteld had dat ze gezien had dat mensen op straat een foto van u toonden aan voorbijgangers en dat ze naar u op zoek waren (CGVS, p. 16). Omwille van deze gebeurtenis beslisten uw echtgenote en u dat zij diende te verhuizen (CGVS, p. 17). Dat er mensen naar u op zoek waren aan de hand van uw foto waardoor beslist werd dat uw echtgenote diende te verhuizen is incoherent met uw eerdere verklaring dat naast de persoon bijgenaamd El Comanche in september 2018 er niet meer specifiek naar u gevraagd was geweest (CGVS, p. 16). Geconfronteerd met uw incoherente verklaringen over de gebeurtenissen na uw vertrek uit Nicaragua stelt u dat het misschien om een misverstand gaat en dat er twee verschillende situaties waren, de situatie waarbij uw echtgenote u meldde dat El Comanche gezegd had dat er mensen naar u op zoek waren en de situatie waarbij een vriendin uw echtgenote vertelde dat er mensen naar u op zoek waren (CGVS, p. 17). Deze verklaring doet echter allerm minst afbreuk aan bovenstaande vastgestelde incoherenties. Daarna past u uw verklaringen aan en stelt u dat uw echtgenote nooit vernomen heeft dat personen aan El Comanche opnieuw naar u gevraagd hadden (CGVS, p. 17). In het telefoontje van 19 september zou uw echtgenote u verteld hebben dat uw vriendin haar verteld had dat paramilitairen haar een foto van u getoond hadden met de vraag of zij de man op de foto kende (CGVS, p. 17-18), hetgeen manifest tegenstrijdig is met uw eerdere verklaringen dat uw echtgenote u op 19 september opbelde en u zei dat een persoon bijgenaamd El Comanche aan zijn echtgenote verteld had dat men naar u was komen vragen (CGVS, p. 15). Geconfronteerd met uw eerdere verklaring dat een persoon bijgenaamd El Comanche aan uw echtgenote verteld had dat men opnieuw naar u was komen vragen ontkent u deze verklaring ooit afgelegd te hebben (CGVS, p. 18). Het louter ontkennen van een eerdere verklaring doet echter geen afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdigheden in uw verklaringen. Hieraan dient toegevoegd te worden dat uw nieuwe verklaringen, m.n. dat uw vriendin op 19 september 2018 uw echtgenote inlichtte over de paramilitairen met uw foto, geen licht werpen op waarom u en uw echtgenote het nodig achtten dat zij anderhalve maand voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS diende te verhuizen daar u geen enkel concrete gebeurtenis aanhaalde dat jullie tot deze beslissing deed komen. Ook dient vastgesteld te worden dat u bij de DVZ niet aanhaalde dat paramilitairen met een foto van u een vriendin van u hadden aangesproken terwijl u hiervan wel al op de hoogte zou geweest zijn sinds 19 september 2018 en u de vraag expliciet gesteld werd of uw echtgenote concrete aanwijzingen had gekregen dat de autoriteiten of paramilitairen naar u op zoek waren (vragenlijst CGVS, vraag 5).

Tot slot relateert het gedrag van u en uw echtgenote uw voorgehouden vrees. Hoewel u aangeeft dat bedreigingen in Nicaragua niet om mee te lachen zijn (CGVS, p. 10) antwoordt u provocerend op de bedreigingen die u zelf ontving via Facebook Messenger. Zo antwoordt u op het bericht van Sandino Vive d.d. 10.09.2018 waarin hij zegt dat hij weet waar uw stiefmoeder woont en dat als u het verder blijft verneuken u volgende week niet zult halen diezelfde dag –nota bene de dag van uw vlucht uit Nicaragua– met “oeeee, nu word ik bang”. Ook op de bedreigingen van Autodeserebrados Zkda antwoordt u op 24 september 2018 vanuit België met “hahahahaha”, “Jullie maken me niet bang, als het geen wapens zijn, jullie hebben het lef niet”, “paljassen”, “een bende luieriken zijn jullie”, “werken, dat kennen jullie niet”, “je bemoeit je niet met mijn familie, ellendeling, ik ben niet bang van jullie”, “ok, lul”, “loop naar je hol” en “ok, stuk vuilnis”, dit terwijl uw gezin zich wel nog in Nicaragua bevond en Omar Sekeda op 14 september 2018 schreef dat ze uw familie gelokaliseerd hadden en Autodeserebrados Zkda op 24 september 2018 schreef dat hij weet dat u een echtgenote en een zoon heeft waarna hij een foto van jullie drieën doorstuurde en zei eerst u en daarna uw echtgenote te zullen folteren (zie vertaling stuk 3). Hoewel de enige concrete opdracht die uw belagers u in de Facebook Messengerberichten die u neerlegt geven is dat u moet ophouden met het publiceren van kritiek op de regering (zie vertaling stuk 3), legt u op dat vlak geen terughoudendheid aan de dag en blijft u kritiek publiceren op de regering met hetzelfde profiel en onder uw eigen naam (zie stuk 4). Voorts relateert het feit dat uw echtgenote nog tot zo’n anderhalve maand voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS d.d. 20.03.2019 in jullie woning bleef wonen en dit ondanks het feit dat uw echtgenote ook deelgenomen had aan protesten (vragenlijst CGVS, vraag 4), zij actief was geweest in de voedselbevoorrading van de barricades (CGVS, p. 10), zij tevens het voorwerp uitmaakte van de bedreigingen die u via Facebook Messenger in september ontving (zie vertaling stuk 3) en uw bewering dat er in september paramilitairen naar u op zoek waren (CGVS, p. 17-18) de vrees voor jullie belagers in ernstige mate. Dat zij dan begin 2019 alsnog verhuisd zou zijn omwille van veiligheidsoverwegingen (CGVS, p. 2-3) is bevreemdend gezien u zoals reeds aangestipt geen enkele concrete aanleiding geeft voor deze beslissing in die periode.

Tot slot dient a.d.h.v. het feit dat u probleemloos uw paspoort kon aanvragen en afhalen en het feit dat u het risico nam om met uw eigen paspoort legaal het land te verlaten en daarbij geen problemen kende (CGVS, p. 4; stuk 1) vastgesteld te worden dat u allerminst in concreto aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk gezocht te worden door de Nicaraguaanse autoriteiten, de paramilitairen of de CPC.

Naast uw verklaringen over het incident van 12 augustus 2018, uw verklaringen dat uw naam op een lijst van de paramilitairen zou figureren, uw verklaringen over bedreigingen aan uw persoon naar aanleiding van uw politieke activiteiten en uw verklaringen dat paramilitairen naar u op zoek zijn, waaraan zoals hierboven uiteengezet wordt geen geloof gehecht kan worden, haalt u geen vervolgingsfeiten of bedreigingen aan. U haalt verder geen concrete, geloofwaardige elementen aan die erop wijzen dat de Nicaraguaanse autoriteiten of de paramilitairen of de CPC op de hoogte zouden zijn van uw deelnames aan manifestaties en de barricades. Hoewel niet in twijfel wordt getrokken dat u aan één of meerdere protestacties in Nicaragua heeft deelgenomen en dat u uw politieke mening op uw Facebookprofiel kenbaar maakt moet worden opgemerkt dat uw deelname aan één of meerdere protestacties en uw Facebookpublicaties niet volstaan om als vluchteling erkend te worden. In haar rapport over de ontwikkelingen in Nicaragua in 2019 schrijft Freedom House dat ondanks de diepe politieke en democratische crisis waarin het land zich bevindt vele mensen nog steeds vrijuit hun mening geven op sociale media (zie administratief dossier). Zo dient bv. vastgesteld te worden dat [T.S.], de secretaresse van [M.H.] waarmee u en uw echtgenote goed bevriend zijn, haar politieke mening ook vrijuit geeft op haar Facebookprofiel, dit terwijl zij zich in Nicaragua bevindt en erg actief is geweest ten tijde van de barricades (zie administratief dossier; CGVS, p. 5, 7-10, 19). Het CGVS moet elk verzoek om internationale bescherming immers op individuele basis onderzoeken en dient hierbij rekening te houden met de persoon van de verzoeker om internationale bescherming, de specifieke gegevens van het dossier en de feitelijke situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming, waarbij een verzoeker zijn vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, is en blijft dan ook noodzakelijk. U heeft echter zelf geen concrete, geloofwaardige en ernstige, aan uw deelname aan antiregeringsprotesten verbonden incidenten aangehaald.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u heeft neergelegd vermogen de appreciatie van het CGVS niet te veranderen. Uw paspoort, uw identiteitskaart en de foto's van u met uw echtgenote en zoon ondersteunen uw verklaringen omtrent uw identiteit, nationaliteit, reisweg en gezinssamenstelling, dewelke in deze beslissing niet in vraag gesteld worden. De foto van [M.H.] en uw echtgenote en de foto's van uw echtgenote met respectievelijk [E.C.], [L.A.] en uzelf tijdens de protestmars 'Samen zijn we een vulkaan' en de filmpjes die u neerlegt ondersteunen uw verklaringen deelgenomen te hebben aan één of meerdere protestmarsen, hetgeen evenmin in vraag gesteld wordt, maar kunnen uw verklaringen over een verregaand engagement van uwentwege binnen Alianza Cívica niet ondersteunen. M.b.t. het filmpje dat binnen de barricade werd gemaakt op 9 juni 2018 waarvan u tevens een screenshot neerlegt dient opgemerkt te worden dat u er niet herkenbaar in verschijnt en het aldus uw deelname aan de barricade niet kan aantonen. De foto van u met een vertegenwoordigster van Alianza Cívica tijdens een bijeenkomst van de Belgisch-Nicaraguaanse Vereniging op 19 maart 2019 mist de bewijskracht om uw politieke engagement t.o.v. Alianza Cívica aan te tonen en kan bovendien eender wanneer en waar genomen zijn. Overigens verbindt u geen concrete problemen aan uw deelname aan deze bijeenkomst. De drie foto's van een straat met een rookpluim in de verte genomen op 14 mei 2018, de foto van de rotonde in Ticuantepe genomen op de dag dat de barricade ontruimd werd en de foto van [M.H.] en [T.S.] hebben geen betrekking op uw problemen met de Nicaraguaanse autoriteiten of paramilitairen en kunnen deze bijgevolg evenmin aantonen. De screenshots van de Facebook Messengerbedreigingen van 'Sandino Vive', 'Omar Sekeda' en 'Autodeserebrados Zkda' werden reeds besproken in het kader van uw ongeloofwaardigheid. De screenshots van uw Facebookactiviteiten van april 2018 tot en met januari 2019 werden reeds besproken in het kader van uw gedrag ten opzichte van uw vrees. De url van uw Facebookprofiel die uw advocaat nastuurde toont aan dat u onder eigen naam kritiek uit op de Nicaraguaanse regering maar kan uw voorgehouden problemen met de Nicaraguaanse autoriteiten niet aantonen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Nicaragua van december 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/country_of_origin_report_nicaragua_20181220.pdf) blijkt dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt. Er worden op grote schaal mensenrechtenschendingen gepleegd door de overheid. Het geweld in Nicaragua is wijdverspreid en wordt gepleegd door de politiediensten en paramilitaire groeperingen. Repressie, het gewelddadig neerslaan van protesten en verwijderen van wegblokkades evenals arbitraire arrestaties zijn veelvoorkomende fenomenen in Nicaragua. Hierbij worden burgers met een welbepaald profiel gevisieerd. Dit type geweld is in wezen doelgericht van aard, en heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet doch houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bovendien kadert dit geweld niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Hoewel de situatie in Nicaragua zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Nicaragua sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Nicaragua een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker stelt niet akkoord te gaan met de bestreden beslissing.

Wat zijn profiel betreft, wijst hij er vooreerst op dat het CGVS niet betwist dat hij politiek actief was bij de Alianza Civica, dat hij deelnam aan protestmarsen, en dat hij zich op zijn publiek Facebookprofiel negatief uitlaat over de regering in Nicaragua.

Verzoeker volhardt in het feit dat hij ook een grotere rol speelde binnen de Alianza Civica en hij wel degelijk doorleefde verklaringen heeft afgelegd. Hij licht toe:

“Het CGVS leidt ten onrecht af uit de verklaringen van de verzoeker dat hij beweert nauw samen te werken met [M.H.] zelf. De verzoeker verklaarde het volgende:

“-Was u dan lid van een ondervereniging of overkoepeling?

Ik zat in het organisatorisch luik en [M.H.] en die was voorzitter van sub organisatie UPANIC” (CGVS I p. 5)

Uit verzoekers verklaringen blijkt geenszins dat de verzoeker en [M.H.] samen het organisatorische luik zouden lijden. Er zijn weldegelijk nog anderen hierin betrokken.

Het CGVS gaat er verkeerdelijk van uit dat de verzoeker pretendeert het organisatorisch luik met [M.H.] te leiden:

“-Samen met [M.H.] stond u in voor het organisatorisch luik, wat deed u nog behalve barricades organiseren. U specifiek ? Vraag niet goed begrepen” (CGVS I p. 6)

Het is dan ook niet verwonderlijk dat de verzoeker bovenstaande vraag niet begrijpt. Hij heeft immers nooit verklaard dat hij alleen met [M.H.] alle barricades heeft geleid. Uit het verder verloop van het gehoor blijkt dat de verzoeker slecht voor één barricade rechtstreeks verantwoordelijk was.

De verzoeker wenst verder te benadrukken dat hij weldegelijk doorleefde verklaring in verband met zijn functie en de gang van zaken op de barricade heeft afgelegd.

De verzoeker kan vooreerst op duidelijke wijze uitleggen hoe de Alianza Civica wordt gefinancierd (CGVS I p. 6).

Het CGVS stelt in de bestreden beslissing dat de verzoeker geen toegevoegde rol zou hebben, gelet op het feit dat de bevolking zichzelf organiseerde.

De verzoeker gaat hier niet mee akkoord. Hij verklaarde duidelijk wat zijn taak was:

"-Herhaal de vraag.

Ik was concreet bezig met ontvangen van voeding, geld en van materialen waarmee bommen werden gemaakt en mortiergranaten kon gefabriceerd. Het geld diende om materiaal te gaan kopen om bommen te vervaardigen. We hadden ook gezondheidsposten bij die barricaden opgericht. En we kregen medicijnen en medisch materiaal voor de dokters die ter plaatse dokters verzorgden. Dit was alles wat werk inhield." (CGVS I p. 6)

Het was de taak van verzoeker om geld en voeding te verdelen over de barricade. Hij legde duidelijk uit dat deze bestond uit vijf subzones:

"We waren maar 1 barricade. Maar de perimeter was verdeeld over vijf verschillende zones omdat het 5 hoofdwegen waren die op een rotonde samenkwamen.

-U was verantwoordelijk voor 5 zones ?

Ja, voor de verdeling voedsel en geld. Uiteindelijk werd er geen geld gegeven maar middelen die nodig waren voor elke post.

-Hoeveel posten waren er ?

Vijf. Namen nodig ?

-Ja?

De ene was een post aan km 13, een km voor de rotonde, aan km 14. Die tweede was dan een post op rotonde zelf. De derde was post ten noorden, de post van vera cruz. En ten zuiden hadden we post Pancholuz. Dan voorbij km 14 was er post km 15 op dezelfde weg, nindiri genaamd."

(CGVS I p. 8)

Hij kan de daarnaast ook bijnamen van de verantwoordelijke van de andere vier posten opnoemen (CGVS p. 8). De verzoeker kan ook namen van andere personen opnoemen die betrokken waren (CGVS p. 12).

De verzoeker verklaarde dat de mensen die de barricades bemanden weldegelijk zichzelf organiseerden en refereerde hiernaar met het begrip "autoconvocation". De opstart van een barricade verliep als volgt volgens verzoeker:

"-Is het dan Alianza Civica die vertelde jij daar jij daar, of gewoon iedereen spontaan? Hoe moet ik dat zien ?

Er is iets wat heet autoconvocation, de burgerbeweging die zelf oproept om samen te komen. De persoon die zichzelf oproept en barricade opstelt roept anderen op die dat helpen opstellen. En die krijgen dan financiering voor voedsel, nodige materiaal om de barricade op te stellen. Van 8/6-19/6 heb je voedsel nodig.

[...]

-Hoe startte u ermee, met zo een barricade op te richten?

Eerst moet je personeel hebben en weten wie je zal beschermen. Nadien materiaal dat je kan beschermen. In Nicaragua worden meeste wegen gemaakt met kasseien. Die kasseien rukten wij uit de grond en maakten er muurtjes mee. Rotumlo (tolk: denk soort reclamepanelen) die losgerukt werden en die werden gebruikt om straat af te sluiten. Probleem was dat km 13-14 weren er geen kasseien maar gemaakt met asfalt. We hebben zelf donatie gekregen van hele grote blokken steen, een camion gedoneerd zelf om die straat af te sluiten. Er werden straatstenen vervoerd.

-welk materiaal had u nog nodig om barricade op te richten ?

Ze gebruikten ook soort spijkers die ze op de grond gooiden, prikkeldraad.

-Uw barricade 14, uit hoeveel personen bestond die?

Geen exact cijfer, denk toch wel 50 personen. Omdat het eigenlijk mensen zijn, autoconvocados die zichzelf uitgeven dat te doen wordt er geen register opgemaakt? ? De regering is zelfs onze barricade geïnfilteerd en die mensen zijn zo aan heel veel info gekomen en foto's gemaakt. En nadat regering die barricade opdoekte, begon regering die mensen op te pakken en te ontvoeren.

-Hoe verzamelde u personeel ?

Zij kwamen van zelf

-U was verantwoordelijk, hoe werd er beslist dat u naar 14 moest gaan?

Die sites van die posten zijn eigenlijk plaatsen waar sowieso dorpen van mensen zijn, die daarrond wonen. En die mensen kwamen en zeggen dat ze die weg gaan afsluiten en zo gebeurde dat met alle posten. Eigenlijk organiseerde de bevolking zelf, ik was verantwoordelijke en kreeg hulp.

[...]

-Wie beslist dat u naar 14 moest?

Moeilijk uit te leggen omdat jullie niet ervaren zijn. Ik ben uit eigen beweging naar 14 gegaan, die groep ontmoet, contact met contactpersoon opgenomen, gezegd dat we georganiseerd zijn op de 14, maar hadden materiaal nodig en het voedsel enzo. En zij zijn dan alles wat we nodig hadden beginnen versturen. Het is eigenlijk de bevolking zelf die er achter ging staan en er werd ook veel opgeroepen via de sociale media.

-Waarom heeft u voor die km 14 gekozen?

Omdat ik net daar woon

-Wanneer bent u gestart bij de 14?

8 juni

[...]

-U was wel verantwoordelijk voedsel 5 zones?

Ja van materiaal en voedsel"

(CGVS p. 8-9)

Hoewel de mensen spontaan naar de plaatsen komen en misschien zelfs barricades oprichten als er voldoende kasseien in de buurt zijn, is het nog steeds onmogelijk om zonder externe hulp en materiaal een barricade van 08/06-19/06 draaiende te houden.

Alianza civica grijpt de spontane opkomst van mensen aan en helpt hen om een goed georganiseerde barricade te vormen. Het was verzoekers rol om dit alles in goede banen te leiden. De verzoeker was duidelijk de link tussen de Alianza civica dat voor materiaal, voedsel en geld zorgde en de concrete acties van de barricade op het terrein.

Anders dan het CGVS, meent was de verzoeker weldegelijk een cruciale schakel om de barricade in goede banen te leiden.

Het CGVS kan bezwaarlijk stellen dat de rol van verzoeker geen enkele toegevoegde waarde had.

De verzoeker stelt dat hij de heer [M.H.] en zijn secretaresse, mevrouw [T.S.] weldegelijk persoonlijk kent. Hij verklaarde dat hij een zijn echtgenote mevrouw [T.S.] zeer goed kennen en dat zij vrienden zijn. Het is dan ook op het moment dat de crisis uitbrak dat zij via [T.] in contact kwamen met [M.H.] (CGVS I p. 5).

Hij kan dit ook staven met documenten. Zo legde de verzoeker foto's van voor van zijn echtgenote met [M.H.], [E.C.] en [L.A.] voor. Het CGVS betwist de inhoud van deze foto's niet. De verzoeker staat zelf niet op de foto omdat hij deze getrokken heeft. Het heeft voor buitenstaander geen zin om een foto van verzoekers echtgenote te maken.

Daarnaast legde de verzoeker ook foto's voor van tijdens protesten en video's vanop de barricades die hij zelf heeft gemaakt. Op de memoriestick is weldegelijk zichtbaar wanneer een bepaalde foto werd aangemaakt waaruit blijkt dat de verzoeker deze heeft gemaakt op het moment dat de gebeurtenissen effectief plaatsvonden.

"-Neergelegde foto's m.b.t. situatie Nicaragua, wat wilt u hiermee tonen ?

Vrouw en vertegenwoordigers Alianza Civica

-En die vertegenwoordigers wie zijn dat, schrijft u maar op ?

[M.H.], [L.A.], [E.C.] die een politiek gevangene is

-Wat staat er allemaal op, op die memory stick?

Alle informatie maar in de originele vorm, ook uur waarop ik bepaalde info heb gekregen. Het is vooral belangrijk om de info daar op betere kwaliteit staat.

-En wat voor foto's staan er allemaal op?

Van mezelf tijdens betogingen, video's gemaakt tijdens de betogingen. Video's gemaakt op de barricaden. Foto's van de vertegenwoordigers van de beweging hier in België met wie ik heb samengezeten.

-Nog?

Een PowerPoint presentatie met in detail al de gegevens van de personen die, bv van mensen die deel uitmaken van de organisatie. En nog foto's die ik heb gemaakt van tijdens betogingen en barricaden.

-Komt u zelf ook tevoorschijn op die video's ?

Ja

-en ook tijdens de betogingen en barricades?

Ja

(CGVS p. 4-5)

Het CGVS heeft met het bovenstaande geen rekening gehouden. De verzoeker kan weldegelijk aantonen dat hij de neergelegde foto's en video's heeft gemaakt.

Het CGVS schendt de motiveringsplicht en houdt geen rekening met bovenstaande elementen. De verzoeker had weldegelijk een belangrijke rol. Het is voorts zo dat het CGVS de politieke activiteiten van de verzoeker niet betwist. Het CGVS betwist verder niet dat de verzoeker dat de verzoeker bovendien meedeed aan protestmarsen. Er kan verder ook niet betwist worden dat de verzoeker zich op zijn publiek Facebook profiel negatief uitlaat over de regering in Nicaragua.

De verzoeker heeft weldegelijk een vrees voor vervolging omwille van zijn profiel als politiek activist."

Wat betreft de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent het incident op 12 mei 2018, merkt verzoeker vooreerst op dat het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) kort is. Bovendien, zo stelt hij, zijn deze verklaringen niet tegenstrijdig maar eerder een verduidelijking. Hij citeert uit de CGVS-vragenlijst evenals uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Uit de vergelijking van beide verhoren blijkt volgens verzoeker vooreerst dat zijn verklaringen veel uitgebreider zijn tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS; hij kon onmogelijk alle nuances uiteenzetten bij de DVZ. Daarnaast merkt verzoeker op dat de verklaringen tijdens het eerste gehoor bij DVZ waarbij de vragenlijst wordt ingevuld niet letterlijk worden genoteerd. Hij meent dat het dan ook niet duidelijk is wat er exact werd gezegd en wat uiteindelijk werd genoteerd en dat de ware doch complexe toedracht van het incident van 12 augustus 2018 niet volledig werd genoteerd. Verzoeker stelt dat hij verklaarde dat hij werd tegengehouden doch niet aangehouden en dat hij niet verklaarde dat zijn wagen of zijn documenten definitief zouden zijn afgenomen. In die zin is er volgens verzoeker dan ook geen tegenstrijdigheid. Verzoeker verduidelijkt dat hij uiteindelijk op een non-verbale manier begreep dat hij op de lijst van de paramilitairen stond en dit werd ook achteraf bevestigd in de bedreigingen die hij ontving. Waar het CGVS nog verwijst naar het feit dat de verzoeker verklaarde dat de paramilitair hem heeft laten gaan en de bedreigingen stellen dat hij ontsnapt was toen ze hem te pakken hadden aan kilometer veertien, argumenteert verzoeker het volgende: *"De paramilitair die hem liet gaan in een individu in een organisatie van paramilitairen. Hij heeft ongetwijfeld ook een overste aan wie hij verantwoording verschuldigd is. Toen hij de verzoeker liet gaan handelde hij klaarblijkelijk tegen zijn instructies, gelet op het feit dat de verzoeker op de lijst stond. De paramilitair kon aan zijn oversten niet laten blijken dat hij de verzoeker liet gaan en zal hoogstwaarschijnlijk hebben meegedeeld dat de verzoeker ontsnapt is. Dit is dan ook wat de verzoeker te horen kreeg in de bedreiging."* Het CGVS ziet hier volgens verzoeker ten onrechte een tegenstrijdigheid in. Verzoeker merkt tevens op dat hij hiermee niet werd geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

Waar in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat hij incoherente verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de bedreigingen die hij ontving in verband met zijn activiteiten op de barricades, stelt verzoeker hier niet mee akkoord te gaan. Hij argumenteert:

"De verzoeker wenst vooreerst te benadrukken dat het interview bij DVZ kort is en dat er geen ruimte wordt gelaten om alle incidenten op te sommen. Het is dan ook moeilijk voor verzoeker om in te schatten welke elementen cruciaal zijn en hoe ver in detail de verzoeker moet treden. Het is tot slot ook zo dat de raadsman van de verzoeker niet bij dat gehoor aanwezig mag zijn.

De verzoeker werd tijdens het gehoor niet geconfronteerd met het feit dat de meeste bedreigingen op Messenger dateren van na zijn vertrek. Het CGVS insinueert verschillende zaken in de bestreden beslissing zonder de verzoeker hiermee te confronteren. De verwerende partij stuurt aan op het feit dat de verzoeker eerst zijn paspoort aanvraag en pas daarna bedreigende berichten verkreeg, wat de geloofwaardigheid ervan onderuit zou halen.

Daarnaast wenst de verzoeker te benadrukken dat hij zijn paspoort via een spoedprocedure heeft aangevraagd omdat hij merkte dat de situatie steeds grimmiger werd. Veel mensen werden door de regering of paramilitairen wederrechtelijk van hun vrijheid beroofd en gefolterd omwille van hun deelname aan barricades en andere protestacties.

De verzoeker vreesde dat dit ook met hem zou kunnen gebeuren en vroeg een internationaal paspoort aan. Het CGVS linkt in de bestreden beslissing de aanvraag van het paspoort en de bedreigingen maar houdt geen rekening met het feit dat de verzoeker al op 12/08/2018 een incident meemaakte, waaruit bleek dat hij door paramilitairen vervolgd wordt en maar net kon ontkomen. Hierboven werd uiteengezet waarom dat incident weldegelijk geloofwaardig is.

Het CGVS houdt geen rekening met de algemene dynamiek van de situatie. De barricade wordt op 19/06/2018 op gewelddadige wijze door de overheid met de hulp van paramilitairen opgedoekt. Zij beginnen daarna gelijkgezinden als verzoeker voor hun politieke overtuiging te vervolgen wederrechtelijk te arresteren en te folteren. De verzoeker ziet dat de situatie voor personen met zijn politieke overtuiging zeer snel achteruit gaat en beslist ook om te vertrekken. Daarna wordt het duidelijk dat hij ook persoonlijk gevisieerd wordt.

Op 12/08/2018 heeft verzoeker heel veel geluk gehad omdat hij kon ontkomen aan de arrestatie door tussenkomst van een paramilitair die hij lijkt te kennen. Als dan voor zijn vertrek op 08/09/2018 het volgend bericht van 'Sandino vive' ontvangt : "Ondertussen weet ik dat je betrokken bent bij de maresen en dat jullie in Ticuantepe wonen, wij gaan jou nu achterna", beslist verzoeker logischerwijs dat hij zo snel mogelijk het land moet verlaten. Hij doet dit dan ook op 10/09/2018.

Hoewel de verzoeker op correct wijze de data van de berichten doorgeeft zijnde 8, 14 en 24/09, verwijt het CGVS dat deze opsomming ingestudeerd overkomt gelet op het feit dat de verzoeker niet aangeeft dat hij een bericht voor of na zijn vertrek ontving. De verzoeker zou zich bovendien vergist hebben in de profielnaam die hem het eerste had bedreigd.

Het CGVS kan echter niet ontkennen dat de verzoeker de data op coherente wijze vermeld. De data die hij noemt komen overeen met de documenten die hij voorlegt.

Het CGVS kan echter niet verwachten dat de verzoeker alle profielnamen, alle data kan opsommen en bovendien nog eens elk bericht in letterlijke bewoordingen zou moeten kunnen opzeggen. Het CGVS stelt zich onredelijk door de verzoeker enerzijds te verwijten dat de verzoeker zaken heeft ingestudeerd maar vervolgens tijdens het gehoor herhaaldelijk aan te dringen dat de verzoeker de inhoud van de berichten letterlijk zou kunnen afrotelen: [citaat notities persoonlijk onderhoud, p. 14, 16]

De verzoeker heeft meermaals aangegeven dat hij niet alles woord voor woord exact weet en toch wordt hem dit verweten. De verzoeker ziet verder niet in waarom hij spontaan zou moeten aangeven dat hij bepaalde bedreigingen ontving voor of na zijn vertrek. Het feit dat de verzoeker zich vergist in verband met welk profiel hem het eerste heeft bedreigd kan zijn geloofwaardigheid niet onderuit halen. Het CGVS legt de drempel van de kennis van de bedreigingen veel te hoog. Het is niet realistische te verwachten dat de verzoeker elke bedreiging woord voor woord kan herhalen.

De bedreigingen aan het adres van verzoeker zijn weldegelijk geloofwaardig en voldoende aangetoond. Het CGVS schendt het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht."

Aangaande de incidenten die zijn voorgevallen na zijn vertrek, licht verzoeker toe dat hij drie verschillende situaties heeft uitgelegd die doorheen het gehoor volledig door elkaar zijn gehaald. Hij betoogt:

"De eerste situatie is diegene waarbij de verzoeker ontbijt ging kopen bij een verkoper die een kraampje had in een soort garage. De verzoeker heeft de bijnaam El Comanche. Toen was de verzoeker nog in Nicaragua.

De verkoper liet verzoeker weten dat er bestelwagens gepasseerd zijn met paramilitairen die op zoek waren naar de verzoeker. De verkoper had aan de paramilitairen gezegd dat hij de verzoeker niet kende.

"-Leg eens uit, hoe dat ging ?

Ik ben op een dag naar een verkoop geweest. Garageverkoop zoiets. Ontbijt gaan kopen voor mijn vrouw en zoon en toen zeiden ze dat er bestelwagens gepasseerd waren met paramilitairen die vroegen naar mij en die persoon zei, degene die voedsel verkocht dat ze mij niet kende."

(CGVS I p. 15)

De tweede situatie is diegene waarbij de verzoeker op 19/09/2020 telefoon kreeg van zijn vriendin en hem vertelde dat er mensen op zoek zijn naar hem aan de hand van een foto. Zijn vriendin had dit vernomen van [S.L.] (CGVS I p. 16-17).

Tenslotte is er nog een derde situatie waarbij de verzoeker telefonisch van zijn vriendin vernam dat er mensen op motors terug op zoek zijn naar hem (DVZ 23/11/2018). Deze personen reden door de hoofdstraat en vroegen telkens naar waar de verzoeker was. Dit vond plaats enkele dagen voor zijn DVZ interview.

Het is in de nasleep van dat laatste incident dat de vriendin van verzoeker besloot om te verhuizen. De verzoeker wenst te benadrukken dat hij vaak met zijn vriendin belt. Het CGVS gaat er van uit dat de verzoeker het telefoongesprek met zijn vriendin van 19/09/2018 verkeerdelijk in november 2018 zou hebben gesitueerd. Dit is een verkeerde gevolgtrekking gelet op het feit dat om twee verschillende gesprekken gaat.

Uit een aandachtige lezing van het dossier blijkt dat tijdens het gehoor bij DVZ op 23/11/2018 de hierboven opgesomde derde situatie zich al had voorgedaan. De verzoeker verklaarde het volgende:

"Kreeg uw echtgenote de laatste weken concrete aanwijzingen dat er nog naar u gezocht wordt door autoriteiten of paramilitairen ?

Enkele dagen geleden heeft mijn echtgenote me gebeld om me te zeggen dat er voertuigen rondrijden om te zoeken naar de mensen die figureren op lijst van gezochte personen."

(Vragenlijst CGVS dd. 23/11/2018)

Het feit dat de verzoeker geen verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de eerste twee situaties, betekent niet dat deze niet geloofwaardig zouden zijn. Uit de vraagstelling bleek dat er concreet gepeild

werd naar aanwijzingen van de afgelopen weken. De verzoeker heeft die vraag dan ook op een eerlijke manier beantwoord. Het is bovendien zo dat het verzoekers om internationale bescherming moeilijk in te schatten is wat er allemaal opgesomd moet worden tijdens het eerste gehoor.

Aangaande de bevraging van de twee eerder situaties nl. toen hij naar de verkoper ging en het telefoongesprek met zijn vrouw van 19/09/2018, wenst de verzoeker op te merken dat dit op een voor hem verwarrende wijze is gebeurd, waarbij de protection officer van de hak op de tak sprong.

De verzoeker had net over het voorval met de verkoper verteld (CGVS I p. 15). Daarna vertelde hij over de tweede situatie:

"-U zei dat er naar u gevraagd werd na uw vertrek, leg eens uit?

Op 19/9 belde vrouw mij dat de persoon bij wie ik ontbijt en eten had gekocht, diezelfde persoon had tegen zijn vrouw gezegd dat ze weer naar mij hadden gevraagd. En ook rond die datum, herinner datum niet meer hebben ze [C.V.] aangehouden."

(CGVS Ip. 15)

Na enkele vragen besloot de protection officer om terug te keren en gedetailleerde opvolgingsvragen te stellen over de bedreigingen die de verzoeker via Messenger had ontvangen (CGVS I p. 15-16):

"-Sorry dat ik in herhaling val, maar autodeserebrados, letterlijk wat heeft die allemaal geschreven ?"

(CGVS Ip. 15)

Hierdoor was verzoeker terug gefocust op de bedreigingen en konden de schijnbare tegenstrijdige verklaringen aangaande de drie situatie niet worden bevraged.

De verzoeker verklaarde vervolgens het volgende aangaande de tweede situatie:

"-Hoe had ze dan door dat ze naar u op zoek waren ?

Een van mijn goede vriendinnen die in hoofdstraat woont heeft aan vrouw gezegd op bepaald moment dat ze op die moment mensen zocht aan de hand van foto en ze toonden foto aan mensen en op die foto stond ik.

-Wanneer was dat?

Dat weet ik niet

-Naam van die vriendin ?

S.L.(...)

-Hoeveel foto's heeft zij zo gezien?

1

-Op moment dat ze haar foto's toonden, was het enkel uw foto?

Dat weet ik niet. Ik weet enkel dat vrouw mij zei dat haar vriendin haar dat ze verteld heeft. Ze weet wel dat er aan die vriendin toen foto's getoond werden, maar weet niet of er andere foto's bij waren. "

(CGVS Ip. 17)

Verder uit het verhoor bleek dat er onduidelijkheid was ontstaan over de verklaringen van verzoeker. Dit is gebeurd omwille van de verwarrende vraagstelling waarbij de protection officer door had dat hij enkele zaken nog niet had bevraged met betrekking tot de bedreigingen en vervolgens hierop moest terugkeren.

Hierdoor ontstonden er tegenstrijdigheden die vermeden konden worden indien alles op structurele manier werd bevraged.

"-Ik heb het wel goed begrepen. Ik vroeg eerst, na het ene voorval nog iets specifiek zei u niet rechtstreeks en nadien blijkt van wel.

Het zijn twee verschillende situaties. In de eerste situatie was ikzelf deelnemer, vrouw meldde info zelf aan mij. Want u vroeg naam van die persoon en ik zei dat ik hem kende met bijnaam. En in geval van mijn vriendin was het vriend die vrouw op de hoogte bracht, zijn twee verschillende situaties.

-Gaat enkel over de feiten na uw vertrek, eerst zei u dat vrouw nadat ze aangesproken werd door autoverkoper geen specifieke zaken meer had meegemaakt maar onrechtstreeks en plots zegt u dat er foto's van u rondgaan ?

Het zijn twee verschillende situaties. In eerste situatie was ik zelf betrokken in tweede enkel vrouw:

Misschien heb ik mi niet goed uitgedrukt ofwel hebben jullie mij niet goed begrepen.

-Is uw vrouw ooit aangesproken geweest door persoon die u eten verkocht die zei dat ze naar u nog op zoek waren ? Ik verduidelijk. De persoon waar u eten van kocht heeft die ooit tegen uw vrouw gezegd dat ze nog naar u op zoek waren, na uw vertrek ?

Neen

-Daarom zei u van wel ?

Neen

-Inderdaad. Van wie had zijn vrouw dat dan vernomen?

Van S.(...)

-En zij is de vrouw van die verkoper?

Neen. Van ons

-Maar uw vrouw heeft ook vernomen dat er nog mensen naar de voedselverkoper waren gegaan?

Neen niet gezegd.

-Op 19/9 heeft uw vrouw u gebeld, wat heeft ze u exact gezegd ?

S.(...) heeft mij gezegd dat er een foto van u rond ging. Ik denk dat er een verwarring is tussen wat S.(...) gezegd heeft en verhaal van de paramilitairen die rondreden.

-De vraag was wat er op 19/9 gezegd werd tussen u en uw vrouw?

Hallo mijn liefje hoe gaat het. Ik ben bezorgd. Want de paramilitairen lopen rond in de buurt. En S.(...) heeft mij verteld dat ze voorbij haar huis waren gekomen en dat iemand van die paramilitairen heeft gevraagd of ze persoon op de foto herkennen. En S.(...) zei dat jij dat was die op de foto stond."

(CGVS I p. 17-18)

Uit het bovenstaande blijkt duidelijk dat de protection officer en de verzoeker een tijdlang over verschillende zaken spreken. De verzoeker slaagt er uiteindelijk wel om de schijnbare tegenstrijdigheden uit te klaren. Hij krijgt dan eindelijk de kans om alles uit te klaren. Dit werd ook opgemerkt door zijn advocaat:

"[...]Verder verwarring over bedreigingen van vertrek en hoe die bij hem zijn gekomen. Hij heeft verduidelijkt, een gehoor dient niet om actief te zoeken naar tegenstrijdigheden, er moet rekening gehouden worden met uitleg nadien. [...]"

(CGVS I p. 19)

Het CGVS gaat echter, nadat het de verzoeker zelf in verwarring heeft gebracht, vanuit dat de verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. De verzoeker heeft echter alles uitgeklaard. Er worden tijdens een gehoor bijkomende vragen gesteld om een zo duidelijk mogelijk beeld te krijgen van verzoekers leven en vrees in het land van herkomst.

Het CGVS grijpt het gehoor echter aan om actief naar tegenstrijdigheden te zoeken en de verzoeker zelf te verwarren.

Het CGVS schendt het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel door te stellen dat de verzoeker niet geloofwaardig zou zijn."

Waar in de bestreden beslissing verzoeker en zijn vriendin wordt verweten dat hun gedrag niet strookt met de ingeroepen vrees, licht hij toe als volgt:

"De verzoeker was kwaad en gefrustreerd omwille van de bedreigingen. Het feit dat hij op dergelijke wijze antwoordde wil echter niet zeggen dat hij geen vrees heeft en aanzien van de personen die hem bedreigen.

Hij ziet verder ook niet in waarom hij terughoudendheid zou moeten zijn in het posten van kritiek op zijn Facebookprofiel. De verzoeker heeft een oprechte politieke overtuiging is het niet eens met de machthebber van zijn land. Er kan niet van verzoeker geëist worden dat hij zou stoppen om zijn recht op vrije meningsuiting uit te oefenen. Het zijn de regering en de paramilitairen die de verzoeker proberen te beletten om kritiek te geven op de regering.

De verzoeker wenst ook het volgende te verduidelijken met betrekking tot de verhuis van zijn vriendin. Zij is niet zonder aanleiding verhuisd. Het CGVS stoelt haar redenering op een foutieve weergave van de feiten. De vriendin van verzoeker is verhuisd na de derde situatie die hierboven beschreven werd nl. er waren paramilitairen op motors die bij de huizen aan de hoofdstraat gingen vragen waar de verzoeker zich bevond.

Deze laatste situatie was voor haar de druppel. Zij kon niet verder in angst leven en besloot begin 2019 te verhuizen.

Het CGVS stelt zich onredelijk op door te verwachten dat de verzoeker zou stoppen met het delen van zijn politieke mening. Het is niet aan de verzoeker om te stoppen met het uitoefenen van zijn fundamentele mensenrechten maar aan de regering en de paramilitairen om deze te respecteren. Gelet op de feiten van het dossier kan bovendien geenszins gezegd worden dat de vriendin van verzoeker zonder aanleiding zou zijn verhuisd.

Het CGVS schendt het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht."

Ook met de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen aangaande de aanvraag van het paspoort, stelt verzoeker niet akkoord te gaan. Hij merkt op dat het CGVS de Nicaraguaanse autoriteiten, de paramilitairen en de CPC over dezelfde kam scheert en vervolgt: "Het is bovendien zo dat noch de paramilitairen noch de CPC iets te maken hebben met de uitgifte van paspoorten of de controle van de grenzen. De paramilitairen en de CPC's opereren met de gedoogsteun van de Nicaraguaanse overheid waarbij de overheid de burgers niet beschermd. Volgens verzoeker laat de overheid de paramilitairen en CPC's het "vuile werk" doen. Hieruit volgt dat de verzoeker weldegelijk een vrees kan hebben ten aanzien van deze actoren maar toch een paspoort zou kunnen verkrijgen en legaal het land te verlaten. Uit landeninformatie aanwezig in het administratief dossier blijkt bovendien nergens dat personen die door de paramilitairen of CPC's gedoogd door de overheid vervolgd worden geen paspoort zouden kunnen bekomen.

Uit de COI Focus Nicaragua Country of Origin Report December 2018 blijkt dat er een groot aantal personen die vervolgd worden door de overheid het land konden verlaten richting Costa Rica:

"Due to the atmosphere of violence the country is experiencing, many families have been forced to leave their homes and take refuge in other cities, as well as to flee the persecution and threats of the police and paramilitary groups. This situation has led to many Nicaraguans leaving the country with the aim of seeking refuge in neighbouring nations, particularly those who have been persecuted by the State.

This exodus has the biggest impact on Costa Rica, where around 16,125 applications for asylum had been submitted by Nicaraguans as at October 2018, compared to just 78 in 2017.

Both the IACHR and the Inter-American Court of Human Rights believe that the right of free circulation and residence is violated when a person is forced to move due to having been threatened and harassed, even if by third parties and the State provides no kind of protection at all."

Het CGVS schendt de motiveringsplicht door de verschillende actoren van vervolging over dezelfde kam te scheren. De redenering gehanteerd in de bestreden beslissing ten aanzien van het paspoort van de verzoeker vindt bovendien geen enkele steun in de landeninformatie uit het dossier. Het feit dat de verzoeker een paspoort kon aanvragen, ophalen en legaal het land verlaten ondergraaft zijn vrees allerminst."

Verzoeker gaat voorts in op zijn profiel en benadrukt dat hij wel degelijk een vrees heeft voor vervolging zelfs al zou het CGVS geen geloof hechten aan zijn organisatorische rol bij de barricade aan kilometer 14. Hij merkt op dat het CGVS terecht stelt dat elke aanvraag individueel moet worden onderzocht, waardoor de verwijzing naar de secretaresse van de heer M.H. niet dienstig is voor zijn situatie. Daarnaast verwijst verzoeker naar het Country of Origin Report Nicaragua van december 2018 (stuk 2) en stelt dat de repressie vanuit de overheid heel erg verspreid is en een groot deel van de samenleving treft. Het gaat om mensen die het niet eens zijn met het standpunt van de overheid of die worden gepercipieerd als kritisch ten aanzien van de overheid. Verzoeker stelt dat volgens deze informatie het louter deelnemen aan een demonstratie volstaat om te worden vervolgd. Hij benadrukt tevens dat studenten en leden van de Alianza Civica volgens het rapport uitdrukkelijk worden geïdentificeerd en in het rapport ook een specifiek onderdeel wordt gewijd aan studenten en jongeren die worden benoemd als de grootste risicogroep. Verzoeker wijst er in dit verband op dat hij ten tijde van zijn activisme in Nicaragua student was en behoorde tot de Alianza Civica en derhalve in de groep zit die het meeste wordt blootgesteld aan vervolging. Hij vervolgt dat dit rapport verder de overheid en paramilitaire groepen aanduidt als de belangrijkste actoren van vervolging, zowel voor het gewelddadig neerslaan van de protesten als de arbitraire detenties. Uit verschillende bronnen blijkt dat deze situatie nog steeds actueel is. Verzoeker verwijst hiervoor naar artikels van The Guardian en HRW van 2020 (zie stukken 3 en 4).

Verzoeker wenst tot slot te benadrukken dat hij het risico loopt om bij zijn terugkeer door de autoriteiten te worden opgepakt en opgesloten. Hij merkt op dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat hierover een analyse werd gemaakt. Verzoeker verwijst naar de COI Focus Nicaragua, *Le traitement reserve par les autorites nationales a leurs ressortissants de retour dans le pays*, dd. 03/04/2020 (zie stuk 5). Hieruit blijkt volgens verzoeker vooral dat er een grote onduidelijkheid heerst en dat de Belgische autoriteiten geenszins zicht hebben op wat gebeurd met personen die gedwongen worden teruggestuurd naar Nicaragua. Verzoeker citeert uit voornoemd rapport en argumenteert: *"Uit het bovenstaande blijkt dat er bij terugkeer weldegelijk een onderzoek gebeurt naar de personen die terugkeren naar Nicaragua. De bevoegde autoriteiten worden ingelicht en sommige personen worden op basis van onbekende criteria opgesloten en in de meeste gevallen na een grondige ondervraging vrijgelaten. Hieruit volgt dat er ook personen zijn die aangehouden blijven.*

Het is verder zo dat de terugkeerders ook vrezen om later geïdentificeerd te worden. Zij moeten immers diverse inlichtingen geven over hun familie en waar ze in Nicaragua zullen verblijven.

Verschiedene mensenrechtenorganisaties hebben geen vertrouwen in het terugkeerprogramma van de Nicaraguaanse overheid en stellen expliciet dat er geen enkele garanties bij terugkeer vanwege de overheid.

Er is ook door meerdere bronnen bevestigd dat politieke profielen na terugkeer geïdentificeerd worden door paramilitairen op motors of worden opgesloten. Diverse bronnen stellen bovendien dat mensen met een politiek profiel weldegelijk problemen ondervinden bij terugkeer naar Nicaragua.

De verzoeker wenst te verwijzen na wat hierboven werd aangehaald. Hij heeft duidelijk een politiek profiel. Het CGVS erkent dit en het feit dat hij meedeed aan protesten en zich kritisch uitlaat over de overheid op sociale media. Volgens diverse bronnen is dit voldoende om geïdentificeerd te worden door de overheid. Dit geldt uiteraard ook voor een gedwongen terugkeer naar Nicaragua."

Wat betreft de subsidiaire bescherming verwijst verzoeker nogmaals naar zijn profiel als student en lid van Alianza Civica en naar het Country of Origin Report Nicaragua van december 2018. Hij herneemt zijn betoog dat hij behoort tot een risicogroep.

In hoofdorde vraagt verzoeker hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus. In uiterst ondergeschikte orde vraagt hij de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Verzoeker voegt ter ondersteuning van zijn verzoekschrift de volgende stukken toe:

- stuk 2: COI Focus "*Nicaragua*" van december 2018;
- stuk 3: The Guardian, "*Over 100.000 have fled Nicaragua since brutal 2018 crackdown says UN*", 11 maart 2020;
- stuk 4: HRW, "*Nicaragua Events of 2019*";
- stuk 5: COI Focus "*Nicaragua – Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 3 april 2020.

3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.1. Verzoeker verklaart dat hij bij een terugkeer naar Nicaragua door de regering zal worden ontvoerd, gemarteld of vermoord omwille van zijn politiek activisme en deelname aan de barricade ter hoogte van km 14.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij omwille van zijn profiel, namelijk student en lid van Alianza Civica, behoort tot een risicogroep. Hij verwijst naar de COI Focus "*Nicaragua*" van december 2018 en voormelde artikelen van The Guardian en Human Rights Watch waarbij hij de context in Nicaragua schetst en aangeeft dat, zoals ook door het CGVS erkend, repressie vanuit de overheid heel erg verspreid is en burgers met een welbepaald profiel gevisieerd worden.

3.2. Na lezing van de COI Focus "*Nicaragua*" van december 2018 en de overige landeninformatie beaamt de Raad dat de toestand in Nicaragua problematisch is en dat de daar heersende repressie in sterke mate is toegenomen. Verzoeker verwijst aldus terecht naar deze informatie. Niettemin gaat hij eraan voorbij dat een verwijzing naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten in casu niet volstaat om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd, vervolgd of gevisieerd door de autoriteiten omwille van zijn beweerde deelname aan demonstraties

Uit de voorliggende landeninformatie blijkt immers niet dat er sprake is van een systematische vervolging van elke persoon die enigszins kritiek uit op het regime, die demonstreert, of die sympathiseert met de opposanten.

Indien de repressie in sterke mate is uitgegroeid, dan zijn het vooral personen met een specifiek profiel die in de aandacht komen van de Nicaraguaanse overheden. Dit betreffen voornamelijk personen die door hun handelingen bekend raken, zoals jongeren en studenten die deelnemen aan de protesten, in het bijzonder zij die behoren tot militante studentenbewegingen, leraren die weigeren deel te nemen aan pro-regeringsdemonstraties of die hun oppositie tegen de regering uiten, gezondheidswerkers die medische zorg bieden aan betogers, voormalige militaire personeelsleden die weigeren toe te treden tot paramilitaire groeperingen, mensenrechtenverdedigers, journalisten die berichten over de protesten, leden van de Katholieke kerk die bemiddelen in het conflict, boeren die hun oppositie tegen de regering uiten, zoals leden van de Boerenbewegingen en militanten, vrouwen in hun rol als moeder van betogers en mensenrechtenverdedigers, kinderen en adolescenten, en tegenstanders van het regime van Ortega (COI Focus "*Nicaragua*", december 2018, p. 14-28).

Noch het CGVS noch de Raad betwisten aldus dat in de heersende Nicaraguaanse context burgers met een welbepaald profiel kunnen worden vervolgd of gevisieerd. Uit de voorliggende landeninformatie blijkt evenwel dat het risico op vervolging afhankelijk is van de individuele omstandigheden. Een loutere verwijzing naar een risicoprofiel volstaat dan ook niet om aan te tonen dat een verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. De beoordeling van het risico op vervolging is immers afhankelijk van de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

Verzoeker moet aldus concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat hij persoonlijk omwille van zijn profiel dreigt te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar Nicaragua. Uit wat hierna volgt, zal blijken dat verzoeker hier niet in slaagt.

3.3. Vooreerst stelt de Raad samen met de commissaris-generaal vast dat niet wordt betwist dat verzoeker aan één of meerdere protestacties in Nicaragua heeft deelgenomen, dat hij op het moment van de feiten student was en dat hij zijn politieke mening op zijn Facebookprofiel kenbaar maakt.

Verzoekers verklaringen over zijn profiel als verantwoordelijke voor de barricade ter hoogte van km 14 van de hoofdweg naar Masaya en als verantwoordelijke voor de bevoorrading van deze en nog vier andere zones binnen dezelfde perimeter, kunnen de Raad, na lezing van het administratief dossier, daarentegen niet overtuigen.

Vooreerst was verzoeker slechts politiek actief sinds 26 mei 2018 (AD CGVS, notities persoonlijk onderhoud 20 maart 2019, p. 5). Dat hij in nog geen twee weken tijd dermate grote verantwoordelijkheden had gekregen binnen de Alianza Civica en een doorslaggevende rol zou hebben gespeeld in de organisatie van barricade 14, acht de Raad niet aannemelijk. Dat hij zichzelf in één adem noemt met de prominente M.H., lijkt een grove overschatting te zijn van verantwoordelijkheden binnen de Alianza Civica, des te meer daar verzoeker oppervlakkig bleef over zijn taken en verantwoordelijkheden. De bestreden beslissing duidt dienaangaande aan: *“U verklaart dat u geld, voedsel, medicijnen en materialen om bommen en mortiergranaten mee te maken in ontvangst nam en dat dit alles was wat uw werk inhield. U kreeg deze zaken van verschillende burgers in opdracht van [T.], de secretaresse van [M.H.]. U gaf vervolgens dit geld aan andere personen die in een gewone ijzerwinkel materialen gingen kopen om wapens van te maken (CGVS, p. 6). Gevraagd hoe u het geld verdeelde, antwoordt u dat u het gaf aan eender wie met een kap op. Hoewel mensen niet herkenbaar waren en u ze niet kende, wist u dat ze aan uw kant stonden en te vertrouwen waren (CGVS, p. 7). Gevraagd hoe het een en ander in zijn werk ging eens u het geld van [T.] ontvangen had, antwoordt u dat het geld samen met de medicijnen geleverd werd, het toekwam op de barricade en het werd afgeleverd (CGVS, p. 7). U voegt hieraan toe dat er onderling gecommuniceerd werd met de mensen van de andere barricades en dat mensen zich verplaatsten op motorfietsen (CGVS, p. 8).”* Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift weliswaar aan dat hij in staat was op te lijsten wat zijn taak was en dat hij kon uitleggen dat de barricade uit vijf subzones bestond. Echter, gelet op zijn rudimentaire, vage, algemene en weinig doorleefde bewoordingen, kan hij allermindst overtuigen dat hij een verantwoordelijke rol speelde bij de organisatie ervan. Hoogstens kan hieruit blijken dat verzoeker een eerder ondersteunende functie had en geen actieve doorslaggevende rol. Dat hij de namen van de verantwoordelijken van de vier andere posten kon opnoemen en van andere personen die hierbij betrokken waren en ook kon uitleggen hoe de opstart van een barricade verliep, doet aan voorgaande bevindingen geen afbreuk en toont het tegendeel niet aan. Eenzelfde redenering dringt zich op waar verzoeker benadrukt dat hij en zijn echtgenote M.H. en zijn secretaresse persoonlijk goed kennen en vrienden zijn, hetgeen hij tracht te bewijzen door foto's waarop zijn echtgenote te zien is samen met onder meer M.H. Niet alleen kan uit deze foto's op zich niet worden afgeleid dat er een vriendschap zou zijn, zoals verzoeker beweert, maar bovendien toont het loutere feit dat verzoeker en zijn echtgenote bevriend zouden zijn met M.H. en zijn secretaresse niet aan dat verzoeker een verantwoordelijke en doorslaggevend rol had bij de organisatie van barricade 14. Waar hij wijst op de door hem neergelegde foto's en video's van tijdens de protesten waarop hij duidelijk zichtbaar is, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat verzoeker heeft deelgenomen aan één of meerdere protestacties in Nicaragua. Echter hieruit kan bezwaarlijk verzoekers beweerd profiel als verantwoordelijke binnen de barricade 14 worden afgeleid.

3.4. Vervolgens stelt de Raad vast dat, hoewel niet wordt betwist dat verzoeker aan één of meerdere protestacties in Nicaragua heeft deelgenomen, zijn verklaringen over de problemen die hij zou hebben gekend sinds zijn deelname aan de barricade niet geloofwaardig zijn.

3.4.1. Zo legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over het incident op 12 augustus 2018, zoals terecht wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing:

“Aanvankelijk verklaarde u bij de DVZ dat u die dag uit uw wagen werd getrokken door paramilitairen, dat uw wagen en uw documenten u afgenomen werden en dat u te horen kreeg dat u op een lijst van gezochte personen stond (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS maakt u een andere schets van het incident: u moest uw identiteitskaart, rijbewijs en inschrijvingsbewijs afgeven. De documenten van uw wagen werden overhandigd aan een paramilitair met een lijst die na het doorzoeken van zijn lijst aangaf dat u niet op de lijst stond. U kreeg uw documenten terug waarna u mocht beschikken (CGVS, p. 12-13). De vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over of uw wagen en uw papieren u al dan niet werden afgenomen haalt het geloof in dit incident volledig onderuit. Dat uw naam tóch op de lijst stond, hoewel de paramilitair aan de zwarte baret zei van niet en u mocht beschikken, leidt u af uit het feit dat de paramilitair met de lijst u in de ogen keek en naar u knikte. Hier kwam geen verbale communicatie aan te pas. U veronderstelt dat deze paramilitair van uw dorp was en

dat hij u liet gaan omdat hij u kende (CGVS, p. 13). Dergelijke verklaringen zijn weinig ernstig en overstijgen het niveau van pure speculatie niet. Bovendien zijn deze verklaringen strijdig met uw eerdere verklaringen bij de DVZ dat u te horen kreeg dat u op een lijst stond met gezochte personen. U zag uw vermoeden dat deze paramilitair u redde door te doen alsof u niet op de lijst stond terwijl u er wel op stond bevestigd in de berichten die 'Autodeserebrados Zkda' u stuurde op 24 september 2018. U verklaart hierover dat men u liet weten dat ze u toen hadden laten gaan (CGVS, p. 13). In het bericht in kwestie staat echter geschreven dat u hen was kunnen ontvluchten die keer dat ze u te pakken hadden aan km 14 en wordt niet vermeld dat ze u lieten gaan (zie vertaling stuk 3)."

De beperkte tijdsduur bij het invullen van de vragenlijst biedt geen verschoning voor de vastgestelde tegenstrijdigheden. De Raad wijst erop dat het feit dat het interview voor de DVZ korter is dan dat voor het CGVS, niets afdoet aan de verwachting dat een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk kan aanbrengen. Dit geldt zeker voor de elementen die de directe aanleiding vormen voor zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, omdat op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpcedure. De duur van het interview is hierbij irrelevant. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon evenwel redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij coherente verklaringen aflegt over essentiële elementen van zijn vluchtrelaas.

Verzoeker heeft bij de DVZ en op het CGVS tegenstrijdige verklaringen afgelegd omtrent kernaspecten van zijn relaas en deze betreffen, zoals verzoeker in het verzoekschrift poneert, allesbehalve verduidelijkingen. Het louter citeren van zijn verklaringen zoals afgelegd bij de DVZ en op het CGVS, vermag deze tegenstrijdigheden niet op te heffen of te verklaren. Verzoekers verklaringen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. In tegenstelling tot wat hij op het CGVS verklaarde, stelde hij bij de DVZ duidelijk dat ze zijn auto afpakten, samen met zijn documenten en dat hij er te horen kreeg dat hij op een lijst van gezochte personen stond (AD CGVS, vragenlijst CGVS, punt 3.5). In zijn verzoekschrift argumenteert verzoeker dan weer dat hij bij de DVZ niet verklaarde dat zijn wagen of zijn documenten definitief zouden zijn afgenomen en dat hij op een non-verbale manier begreep dat hij op de lijst van de paramilitairen stond, wat uiteindelijk de essentie was. Hiermee geeft verzoeker een eigen interpretatie van de feiten om zijn relaas alsnog geloofwaardig te laten overkomen, maar brengt hij geen concrete feiten of elementen aan die toelaten zijn beweringen te staven of de vastgestelde inconsistenties te verklaren. Op het CGVS verklaarde verzoeker overigens niet dat hij ook zijn wagen, al dan niet tijdelijk, diende af te geven (AD CGVS, notities persoonlijk onderhoud 20 maart 2019, p. 12).

Waar verzoeker betoogt dat zijn verklaringen afgelegd bij de DVZ niet letterlijk genoteerd werden waardoor de ware doch complexe toedracht van het incident van 12 augustus 2018 niet volledig werd genoteerd, wijst de Raad op wat volgt. Vooreerst blijkt uit de vragenlijst dat het verslag in het Spaans aan verzoeker werd voorgelezen en dat hij deze heeft ondertekend waarbij hij uitdrukkelijk verklaarde dat alle bovenstaande verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (AD CGVS, vragenlijst CGVS, p. 3). Het gehoorverslag op de DVZ wordt opgesteld door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker onjuist weer te geven en biedt als dusdanig de nodige garanties inzake objectiviteit. Het geniet, tot bewijs van het tegendeel, een vermoeden van wettigheid en overeenstemming met de werkelijkheid. Verzoeker mag bewijzen dat hij hetgeen in het verslag werd neergeschreven op een andere manier heeft gezegd. Hij moet deze beweringen evenwel ondersteunen met concrete en pertinente gegevens. Echter slaagt verzoeker er niet in zijn beweringen hierover hard te maken. Door zich louter af te vragen of de notities wel een getrouwe weergave zijn van zijn verklaringen, toont verzoeker niet aan dat er fouten zijn gebeurd en dat de beslissing hierdoor mogelijk anders zou zijn geweest. Verzoeker maakte evenmin gewag van enig tolk- of taalprobleem. Hij gaf ten overstaan van het CGVS aan dat het interview bij de DVZ normaal was verlopen en had behalve het meedelen van de volledige naam van Alianza Civica, geen verdere opmerkingen over het verloop (AD CGVS notities persoonlijk onderhoud 20 maart 2019, p. 2).

Er wordt ook een incoherentie vastgesteld tussen verzoekers verklaring dat de paramilitair hem heeft laten gaan, enerzijds, en de berichten die 'Autodeserebrados Zkda' hem stuurde op 24 september 2018 waarin wordt vermeld dat verzoeker hen is kunnen ontvluchten, anderzijds. In zijn verzoekschrift geeft verzoeker aan dat de paramilitair die hem liet gaan, zich ongetwijfeld diende te verantwoorden aan zijn overste en hij hoogstwaarschijnlijk zal hebben meegedeeld dat hij ontsnapt is. Verzoeker komt hiermee

echter niet verder dan gekunstelde verklaringen en veronderstellingen waarmee hij de desbetreffende tegenstrijdigheid niet weerlegt noch ontkracht. Door louter te speculeren, slaagt verzoeker er niet in zijn vrees concreet aannemelijk te maken. Waar verzoeker nog opwerpt dat hij niet werd geconfronteerd met deze “vermeende” tegenstrijdigheid, verwijst de Raad naar de toelichting bij het koninklijk besluit van 18 augustus 2010 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS die het volgende stelt: *“Het feit de asielzoeker te moeten confronteren met bepaalde tegenstrijdigheden betekent niet dat deze laatste opnieuw moet worden opgeroepen voor een nieuw gehoor. Dit artikel belet de commissaris-generaal overigens niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd.”* (Verslag aan de Koning, BS 3 september 2010, p. 56347). Dit KB van 11 juli 2003 voorziet aldus geen sanctie in geval werd nagelaten de asielzoeker te confronteren met tegenstrijdige verklaringen die hij heeft afgelegd. De Raad wijst er ook op dat verzoeker de gelegenheid heeft om bij de Raad de nodige toelichting te verstrekken met betrekking tot de door het CGVS aangehaalde tegenstrijdigheid in zijn verklaringen, maar in casu niet overtuigt.

3.4.2. Vervolgens stelt de Raad in navolging van de commissaris-generaal vast dat verzoeker incoherente verklaringen aflegt over de bedreigingen die hij zou hebben ontvangen naar aanleiding van zijn politiek activisme en deelname aan de barricade ter hoogte van km 14. De commissaris-generaal overweegt op goede gronden als volgt:

“U verklaart dat u eerst bedreigd werd via tekstberichten en oproepen naar uw nummer en dat u voor het eerst bedreigd werd op 25 augustus (CGVS, p. 10-11). Daarna ontving u bedreigingen van drie valse Facebookprofielen respectievelijk op 8, 14 en 24 september 2018 (zie stuk 3; CGVS, p. 16). Wanneer u even later in uw persoonlijk onderhoud gevraagd wordt welke andere bedreigingen u ontving naast de bedreigingen van de Facebookaccounts, stelt u dat de Facebookaccounts de enige directe bedreigingen aan uw persoon waren en rept u met geen woord over de tekstberichten en oproepen naar uw nummer die u eerder aanhaalde (CGVS, p. 14). Dit is opvallend gezien de Facebookbedreigingen allemaal plaatsvonden nadat uw paspoort werd uitgegeven, i.e. op 30 augustus 2018 (zie stuk 1), m.a.w. nadat u de beslissing nam Nicaragua te verlaten. Dat uw paspoort tien dagen voor u Nicaragua verliet op 10 september 2018 (CGVS, p. 4; zie stuk 1) werd uitgegeven zonder dat u het plan had om het land te verlaten (CGVS, p. 4) is weinig aannemelijk. U ontving slechts één Facebookbedreiging vóór de dag van uw vertrek uit Nicaragua op 10 september 2018, m.n. de zin ‘Ondertussen weet ik dat je betrokken bent bij de marsen en dat jullie in Tiquantepe wonen, wij gaan jou nu achterna’ geschreven door ‘Sandino Vive’ op 8 september 2018. De overige Facebookberichten dateren van na uw vertrek. Dat u de overige gebeurtenissen en bedreigingen die voorafgingen aan uw vertrek uit Nicaragua onvermeld laat wanneer u hier expliciet naar gevraagd wordt, is dan ook erg opmerkelijk. Bij de DVZ rept u dan weer met geen woord over enige bedreigingen aan uw persoon sinds 25 augustus. Wanneer de ambtenaar van de DVZ d.d. 23/11/2019 u vroeg een overzicht te geven van de feiten die geleid hadden tot uw vertrek uit Nicaragua verwees u naar de algemene situatie in Nicaragua en het lot van Amaya Coppens, een Belgisch-Nicaraguaanse studente. Wanneer de ambtenaar u vervolgens vroeg wat u zelf had meegemaakt, haalde u het incident van 12 augustus 2018 aan. U voegde hieraan nog toe dat uw echtgenote u had laten weten dat er voertuigen rondreden met mensen die op zoek waren naar de personen die op de lijst stonden en bevestigde tot slot dat u het belangrijkste verteld had (vragenlijst CGVS, vraag 5). Dat u de persoonlijke bedreigingen die u sinds 25 augustus 2018 zou ontvangen hebben via tekstberichten, oproepen en Facebook Messenger onvermeld laat wanneer u expliciet gevraagd wordt wat u zelf meemaakte ondermijnt het geloof in deze persoonlijke bedreigingen. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers verwacht worden dat hij alle gebeurtenissen aanhaalt die geleid hebben tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst telkens wanneer daarnaar gevraagd wordt.”

Ook hier weer werpt verzoeker op dat het interview bij de DVZ kort is. Hij licht toe dat er geen ruimte wordt gelaten om alle incidenten op te sommen en het voor hem moeilijk is om in te schatten welke elementen cruciaal zijn. Ook wijst hij er op dat zijn raadsheer niet bij dat gehoor aanwezig mag zijn.

De Raad herinnert aan wat reeds werd uiteengezet in punt 3.4. Verzoeker werd bovendien op de DVZ uitdrukkelijk gewezen op het volgende: *“Bij het invullen van de vragenlijst wordt er van u (als verzoeker om internationale bescherming) verwacht dat u nauwkeurig, maar in het kort, weergeeft waarom u bij uw terugkeer problemen vreest of riskeert, dat u in het kort de voornaamste elementen of feiten weergeeft.”* (AD CGVS, vragenlijst CGVS, p. 1). Van verzoeker kon en mocht dan ook in alle redelijkheid worden verwacht op de DVZ melding te maken van de bedreigingen aan zijn persoon sinds 25 augustus, te meer daar de ambtenaar bij de DVZ hiernaar uitdrukkelijk heeft gevraagd (AD CGVS, vragenlijst CGVS, punt 5). Dat hij niet zou hebben geweten dat het belangrijk was deze bedreigingen via facebook te vermelden, is allerminst ernstig te noemen. Op het CGVS gaf verzoeker overigens aan dat deze de

enige directe bedreigingen waren aan zijn persoon (AD CGVS, notities persoonlijk onderhoud 20 maart 2019, p. 14). De vaststelling dat verzoeker op de DVZ deze uiterst essentiële informatie met betrekking tot zijn relaas volledig onvermeld liet, ondergraaft op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van deze persoonlijke bedreigingen. Dat zijn advocaat niet aanwezig was bij dit interview, doet aan het voorgaande geen afbreuk en neemt niet weg dat van verzoeker mag worden verwacht dat hij alle gebeurtenissen aanhaalt die geleid hebben tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst, zeker wanneer daarnaar gevraagd wordt.

Waar het CGVS zich vragen stelt bij het feit dat de bedreigingen op facebook allemaal plaatsvonden nadat zijn paspoort werd uitgegeven, namelijk op 30 augustus 2018, m.a.w. nadat hij de beslissing nam Nicaragua te verlaten, benadrukt verzoeker dat hij zijn paspoort via een spoedprocedure heeft aangevraagd. Hij geeft aan dat rekening moet worden gehouden met de steeds grimmiger wordende situatie in Nicaragua en dat hij op 12 augustus al een incident had meegemaakt waaruit bleek dat hij wordt geveiseerd door paramilitairen. Hierbij kan echter de bedenking worden gemaakt waarom verzoeker dan niet onmiddellijk nadat hij zijn paspoort heeft gekregen is vertrokken. Verzoeker gaat met zijn verweer overigens volledig voorbij aan de gedane vaststelling dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud, wanneer hem gevraagd wordt welke andere bedreigingen hij ontving naast de bedreigingen van de facebookaccounts, stelt dat de facebookaccounts de enige directe bedreigingen aan zijn persoon waren en hij met geen woord rept over de tekstberichten en oproepen naar zijn nummer die hij eerder aanhaalde (AD CGVS, notities persoonlijk onderhoud 20 maart 2019, p. 14).

Waar verzoeker opwerpt dat hij tijdens het gehoor niet werd geconfronteerd met het feit dat de meeste bedreigingen dateren van na zijn vertrek, wijst de Raad erop dat dit geen tegenstrijdigheid aan sich betreft doch eerder een onaannemelijke verklaring. Geen enkele wettelijke bepaling verplicht de commissaris-generaal ertoe de kandidaat-vluchteling attent te maken op of te confronteren met de voor hem nadelige elementen of informatie op grond waarvan hij zijn beslissing neemt. Ten overvloede herinnert de Raad eraan dat het KB van 11 juli 2003 geen sanctie voorziet in geval werd nagelaten de asielzoeker te confronteren met tegenstrijdige verklaringen die hij heeft afgelegd. Ook hier wijst de Raad erop dat verzoeker de gelegenheid heeft om in zijn verzoekschrift de nodige toelichting te verstrekken met betrekking tot de door het CGVS aangehaalde onaannemelijkheden in zijn verklaringen, maar in casu niet overtuigt.

Het geloof in de waarachtigheid van de bedreigingen via facebook wordt verder ondermijnd doordat verzoeker vage en tegenstrijdige verklaringen aflegt over de inhoud en afzenders ervan. Zo meent verzoeker verkeerdelijk dat 'Autodeserebrados Zkda' de eerste was die hem bedreigingen stuurde en 'Sandino Vive' de laatste (AD CGVS, notities persoonlijk onderhoud 20 maart 2019, p. 16; AD CGVS, stuk, map met documenten, stuk 3, micro SD-kaart). Evenmin is verzoeker in staat te zeggen wanneer men hem via facebook messenger had gezegd dat ze hem aan km 14 hadden laten gaan. Hij stelt enkel dat het op 8, 14 of 24 september 2018 was. Waar verzoeker betoogt dat het CGVS echter niet kan verwachten dat hij alle profielnamen en alle data kan opsommen en bovendien nog eens elk bericht in letterlijke bewoordingen zou moeten kunnen opzeggen, slaagt hij er niet in aan te tonen dat de commissaris-generaal ten onrechte verwachtte dat hij meer uitgebreid en gedetailleerd kon vertellen over de bedreigingen via facebook. De vaststelling dat verzoeker de drie data waarop hij de facebook messengerberichten ontving herhaalt zonder enig onderscheid te maken, is frappant en doet zijn relaas ingestudeerd overkomen gezien 8 september 2018 vóór zijn vertrek uit Nicaragua was en de twee andere data erna (AD CGVS, notities persoonlijk onderhoud 20 maart 2019, p. 13). Van verzoeker mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij op zijn minst spontaan zou kunnen vertellen of dit vóór of na zijn vertrek gebeurde in plaats van de drie data op te sommen, te meer verzoeker in zijn verzoekschrift zelf aangeeft dat het bericht van 'Sandino vive' ontvangen op 8 september 2018 de directe aanleiding betrof voor zijn vertrek uit Nicaragua op 10 september. Van verzoeker kan en mag dan ook worden verwacht dat hij hier meer gedetailleerd over kan vertellen. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud moest verzoeker evenwel meermaals worden verzocht meer gedetailleerd te vertellen over zijn problemen. Ondanks het gegeven dat de protection officer hem meermaals de kans bood om zijn verhaal meer te concretiseren, bleef verzoeker vervallen in een weinig gedetailleerd relaas (AD CGVS, notities persoonlijk onderhoud 20 maart 2019, p. 14, 16). De Raad benadrukt dat het aan verzoeker zelf is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat het CGVS kan beslissen over zijn verzoek om internationale bescherming. Er mag van verzoeker worden verwacht dat hij de kansen die hij krijgt om zijn nood aan bescherming toe te lichten aangrijpt.

3.4.3. Voorts treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar hij overweegt dat verzoeker tevens incoherente verklaringen aflegt over wat er na zijn vertrek uit Nicaragua is gebeurd: *"Gevraagd naar*

concrete aanwijzingen dat u gezocht werd door de autoriteiten of paramilitairen verklaarde u in uw antwoorden op de vragenlijst van het CGVS d.d. 23.11.2018 dat uw echtgenote u enkele dagen ervoor opbelde en u liet weten dat er personen rondreden die op zoek waren naar de mensen die op de lijst stonden (vragenlijst CGVS, vraag 5). U vermeldt tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS geen telefoontje van uw echtgenote in november 2018. In uw persoonlijk onderhoud verklaart u dat uw echtgenote u op 19 september opbelde en u zei dat een persoon bijgenaamd El Comanche aan zijn echtgenote verteld had dat men naar u was komen vragen (CGVS, p. 15). Naast deze gebeurtenis zou niemand uw echtgenote iets verteld hebben dat specifiek op u betrekking had (CGVS, p. 16). Toch zou uw echtgenote anderhalve maand voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS d.d. 20.03.2019 zijn moeten verhuizen omdat er veel naar u gevraagd werd en u gezocht werd (CGVS, p. 2-3). Gevraagd hoe uw echtgenote doorhad dat u gezocht werd zonder dat iemand haar specifiek iets m.b.t. u verteld had, stelt u dat uw echtgenote specifiek bekeken werd (CGVS, p. 16). Nogmaals gevraagd hoe uw echtgenote dan doorhad dat u gezocht werd, verklaart u plots dat een vriendin van u uw echtgenote verteld had dat ze gezien had dat mensen op straat een foto van u toonden aan voorbijgangers en dat ze naar u op zoek waren (CGVS, p. 16). Omwille van deze gebeurtenis beslisten uw echtgenote en u dat zij diende te verhuizen (CGVS, p. 17). Dat er mensen naar u op zoek waren aan de hand van uw foto waardoor beslist werd dat uw echtgenote diende te verhuizen is incoherent met uw eerdere verklaring dat naast de persoon bijgenaamd El Comanche in september 2018 er niet meer specifiek naar u gevraagd was geweest (CGVS, p. 16). Geconfronteerd met uw incoherente verklaringen over de gebeurtenissen na uw vertrek uit Nicaragua stelt u dat het misschien om een misverstand gaat en dat er twee verschillende situaties waren, de situatie waarbij uw echtgenote u meldde dat El Comanche gezegd had dat er mensen naar u op zoek waren en de situatie waarbij een vriendin uw echtgenote vertelde dat er mensen naar u op zoek waren (CGVS, p. 17). Deze verklaring doet echter allermist afbreuk aan bovenstaande vastgestelde incoherenties. Daarna past u uw verklaringen aan en stelt u dat uw echtgenote nooit vernomen heeft dat personen aan El Comanche opnieuw naar u gevraagd hadden (CGVS, p. 17). In het telefoontje van 19 september zou uw echtgenote u verteld hebben dat uw vriendin haar verteld had dat paramilitairen haar een foto van u getoond hadden met de vraag of zij de man op de foto kende (CGVS, p. 17-18), hetgeen manifest tegenstrijdig is met uw eerdere verklaringen dat uw echtgenote u op 19 september opbelde en u zei dat een persoon bijgenaamd El Comanche aan zijn echtgenote verteld had dat men naar u was komen vragen (CGVS, p. 15). Geconfronteerd met uw eerdere verklaring dat een persoon bijgenaamd El Comanche aan uw echtgenote verteld had dat men opnieuw naar u was komen vragen ontkent u deze verklaring ooit afgelegd te hebben (CGVS, p. 18). Het louter ontkennen van een eerdere verklaring doet echter geen afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdigheden in uw verklaringen. Hieraan dient toegevoegd te worden dat uw nieuwe verklaringen, m.n. dat uw vriendin op 19 september 2018 uw echtgenote inlichtte over de paramilitairen met uw foto, geen licht werpen op waarom u en uw echtgenote het nodig achtten dat zij anderhalve maand voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS diende te verhuizen daar u geen enkel concrete gebeurtenis aanhaalde dat jullie tot deze beslissing deed komen. Ook dient vastgesteld te worden dat u bij de DVZ niet aanhaalde dat paramilitairen met een foto van u een vriendin van u hadden aangesproken terwijl u hiervan wel al op de hoogte zou geweest zijn sinds 19 september 2018 en u de vraag expliciet gesteld werd of uw echtgenote concrete aanwijzingen had gekregen dat de autoriteiten of paramilitairen naar u op zoek waren (vragenlijst CGVS, vraag 5)."

Verzoeker betoogt dat hij tijdens zijn gehoor drie verschillende situaties heeft uitgelegd. De eerste situatie zou die zijn waarbij hij ontbijt ging kopen bij een verkoper die een kraampje had in een soort garage, met de bijnaam El Comanche. Toen was hij nog in Nicaragua. De verkoper liet verzoeker weten dat er bestelwagens zijn gepasseerd met paramilitairen die naar hem op zoek waren. De tweede situatie zou deze zijn waarbij verzoeker op 19 september telefoon kreeg van zijn vriendin die hem vertelde dat er mensen op zoek naar hem zijn aan de hand van een foto. Zijn vriendin had dit vernomen van S.L. De derde situatie zou deze zijn waarbij verzoeker telefonisch van zijn vriendin vernam dat er mensen op moto's terug naar hem op zoek zijn (DVZ 23 november 2018). Deze personen reden door de hoofdstraat en vroegen telkens naar waar de verzoeker was. Dit vond plaats enkele dagen voor zijn interview bij de DVZ. Deze drie situaties zijn volgens verzoeker doorheen het gehoor volledig door elkaar geraakt.

De Raad kan dit betoog echter niet bijtreden.

Vooreerst leest de Raad op pagina 15 in de notities van het persoonlijk onderhoud:

"(..)- U zei ook dat er naar u gevraagd werd na uw vertrek, leg eens uit?

Op 19/9 belde vrouw mij dat de persoon bij wie ik ontbijt en eten had gekocht, diezelfde persoon had tegen zijn vrouw gezegd dat ze weer naar mij hadden gevraagd. En ook rond die datum, herinner datum niet meer hebben ze [C.V.] aangehouden.

- *Wie is die voedselverkoper, naam?*
Ik ken hem enkel bij zijn bijnaam.
- *Wat is zijn bijnaam?*
El comanche

Wat later tijdens het onderhoud (p. 16-17) ontkent verzoeker dit ooit te hebben gezegd en past hij zijn verklaringen als volgt aan. Hij zou op 19 september van zijn vriendin te horen hebben gekregen dat er mensen naar hem op zoek zijn aan de hand van een foto. Dit heeft zij vernomen van S.L.

In het verzoekschrift volhardt verzoeker in deze laatste versie van de feiten en voert hij aan dat doordat de bevraging door de protection officer op verwarrende wijze is gebeurd, waarbij deze laatste van de hak op de tak sprong, er onduidelijkheden zijn ontstaan in zijn verklaringen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt echter dat de vraagstelling duidelijk was en verzoeker kennelijk ook de inhoud ervan begreep. Het hoeft geen betoog dat het louter volharden in een versie van de feiten de desbetreffende tegenstrijdigheid niet opheft.

Verzoeker werpt nog op dat hij vaak met zijn vriendin belt en dat het CGVS er vanuit gaat dat hij het telefoongesprek met zijn vriendin van 19 september 2018 verkeerdelijk in november 2018 zou hebben gesitueerd, wat een verkeerde gevolgtrekking is gelet op het feit dat het gaat om twee verschillende gesprekken. Verzoeker gaat evenwel volledig voorbij aan de vaststelling dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS nergens gewag maakte van het op de DVZ vermelde telefoontje met zijn vriendin in november 2018 waarbij zij verzoeker liet weten dat er personen rondreden op zoek naar mensen die op de lijst stonden (AD CGVS, vragenlijst CGVS, punt 3.5), terwijl dit luidens de in het verzoekschrift ontwikkelde argumentatie zijn vriendin ertoe zou hebben aangezet te verhuizen (verzoekschrift p. 14).

Dat verzoeker verder op de DVZ het telefoontje van 19 september niet aanhaalde waarbij zijn vriendin vertelde dat er paramilitairen met een foto van hem een vriendin van hen hadden aangesproken, betekent volgens hem niet dat deze niet geloofwaardig zou zijn. Hij licht toe dat er concreet werd gepeild naar aanwijzingen van de afgelopen weken en had hij daarop ook eerlijk heeft geantwoord en daarom enkel heeft vermeld dat zijn echtgenote enkele dagen geleden belde om te zeggen dat er voertuigen rondrijden om te zoeken naar mensen die figureren op de lijst van gezochte personen. Ook hier overtuigt verzoeker allermint. Er werd hem immers uitdrukkelijk gevraagd naar concrete aanwijzingen in de laatste weken (AD CGVS, vragenlijst CGVS, punt 3.5). Er mocht van verzoeker dan ook worden verwacht dat hij het telefoontje van 19 september, dat plaatsvond enkele weken voor het interview op de DVZ van 23 november, zou hebben vermeld.

3.4.4. Tot slot relateert het gedrag van verzoeker en zijn echtgenote zijn voorgehouden vrees. Hoewel verzoeker aangeeft dat bedreigingen in Nicaragua niet om mee te lachen zijn (AD CGVS, notities persoonlijk onderhoud 20 maart 2019, p. 10), antwoordt hij provocerend op de bedreigingen die hij ontving via facebook messenger. Op het bericht van Sandino Vive van 10 september 2018 waarin deze zegt dat hij weet waar verzoekers stiefmoeder woont en dat als verzoeker het verder blijft verneuken, verzoeker volgende week niet zal halen, antwoordt verzoeker, diezelfde dag – nota bene de dag van zijn vlucht uit Nicaragua – met *“oeeee, nu word ik bang”*. Ook op de bedreigingen van Autodeserebrados Zkda antwoordt verzoeker op 24 september 2018 vanuit België met *“hahahahaha”, “Jullie maken me niet bang, als het geen wapens zijn, jullie hebben het lef niet”, “paljassen”, “een bende luieriken zijn jullie”, “werken, dat kennen jullie niet”, “je bemoeit je niet met mijn familie, ellendeling, ik ben niet bang van jullie”, “ok, lul”, “loop naar je hol”* en *“ok, stuk vuilnis”*, dit terwijl verzoekers gezin zich wel nog in Nicaragua bevond en Omar Sekeda op 14 september 2018 schreef dat ze zijn familie gelokaliseerd hadden en Autodeserebrados Zkda op 24 september 2018 schreef dat hij weet dat verzoeker een echtgenote en een zoon heeft waarna hij een foto van hen drieën doorstuurde en zei eerst verzoeker en daarna zijn echtgenote te zullen folteren (AD CGVS, stuk 5, map met documenten, vertaling stuk 3). Dat verzoeker kwaad en gefrustreerd was omwille van de bedreigingen, biedt geen verschoning voor zijn provocerend gedrag, te meer gelet op de daaraan verbonden risico's voor zijn gezin.

Het feit dat verzoekers echtgenote nog tot zo'n anderhalve maand voor zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS op 20 maart 2019 in hun woning bleef wonen en dit ondanks het feit dat zijn echtgenote ook had deelgenomen aan protesten (AD CGVS, vragenlijst CGVS, punt 3.4), actief was geweest in de voedselbevoorrading van de barricades (AD CGVS, notities persoonlijk onderhoud 20 maart 2019, p. 10), tevens het voorwerp uitmaakte van de bedreigingen die verzoeker via facebook messenger ontving in september (AD CGVS, stuk 5, map met documenten, vertaling stuk 3) en er in september paramilitairen naar hem op zoek waren geweest (AD CGVS, notities persoonlijk onderhoud 20 maart

2019, p. 17-18), relateert in ernstige mate de voorgehouden vrees voor hun belagers. Dat zij dan begin 2019 alsnog zouden zijn verhuisd omwille van veiligheidsoverwegingen (AD CGVS, notities persoonlijk onderhoud 20 maart 2019, p. 2-3) is niet aannemelijk gezien verzoeker geen enkele concrete aanleiding geeft voor deze beslissing in die periode maar enkel verwijst naar de derde situatie zoals eerder aangehaald, die echter reeds plaatsvond in november 2018.

3.4.5. De commissaris-generaal merkt tevens terecht op: *“Tot slot dient a.d.h.v. het feit dat u probleemloos uw paspoort kon aanvragen en afhalen en het feit dat u het risico nam om met uw eigen paspoort legaal het land te verlaten en daarbij geen problemen kende (CGVS, p. 4; stuk 1) vastgesteld te worden dat u allerminst in concreto aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk gezocht te worden door de Nicaraguaanse autoriteiten, de paramilitairen of de CPC.”*

Verzoeker werpt op dat noch de paramilitairen noch de CPC iets te maken hebben met de uitgifte van paspoorten of de controle van grenzen, maar komt niet verder dan loutere beweringen. Dat uit landeninformatie, aanwezig in het administratief dossier, nergens blijkt dat personen die door de paramilitairen of CPC's worden vervolgd geen paspoort zouden kunnen verkrijgen, neemt niet weg dat het tegendeel evenmin worden afgeleid. Feit is dat verzoeker zonder enige problemen zijn paspoort kon aanvragen en afhalen en geen enkel probleem kende om met zijn eigen paspoort legaal het land te verlaten. Gelet op deze vaststelling en mede gelet op voorgaande tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij daadwerkelijk wordt gezocht door de Nicaraguaanse autoriteiten, de paramilitairen of de CPC.

Verzoeker verwijst voorts naar de COI Focus *“Nicaragua”* van december 2018 waaruit blijkt dat er een groot aantal personen die worden vervolgd door de overheid het land konden verlaten richting Costa Rica. Uit deze door verzoeker geciteerde informatie blijkt echter niet dat deze personen vlak voor hun vlucht zonder enig probleem nog hun paspoorten konden aanvragen en afhalen noch dat zij met hun eigen paspoort het land legaal konden verlaten.

3.5. Verzoeker haalt verder geen concrete, geloofwaardige elementen aan die erop wijzen dat de Nicaraguaanse autoriteiten of de paramilitairen of de CPC op de hoogte zouden zijn van zijn deelnames aan manifestaties en de barricades. De commissaris-generaal merkt dienaangaande op correcte wijze op dat hoewel niet in twijfel wordt getrokken dat verzoeker aan één of meerdere protestacties in Nicaragua heeft deelgenomen en dat hij zijn politieke mening op zijn facebookprofiel kenbaar maakt, moet worden opgemerkt dat zijn deelname aan één of meerdere protestacties en zijn facebookpublicaties niet volstaan om te worden erkend als vluchteling. In zijn rapport over de ontwikkelingen in Nicaragua in 2019 schrijft Freedom House dat ondanks de diepe politieke en democratische crisis waarin het land zich bevindt vele mensen nog steeds vrijuit hun mening geven op sociale media (AD CGVS, stuk 6, map met landeninformatie). Dit wordt bevestigd door het gegeven dat voornoemde T.S., de secretaresse van M.H., vrijuit haar mening geeft op haar facebookprofiel, hoewel zij zich bevindt in Nicaragua en erg actief was ten tijde van de barricades, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt aangegeven. Elk verzoek om internationale bescherming dient te worden onderzocht op individuele basis, waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de verzoeker om internationale bescherming, de specifieke gegevens van het dossier en de feitelijke situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming, waarbij een verzoeker zijn vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, is en blijft dan ook noodzakelijk. Verzoeker heeft echter zelf geen concrete, geloofwaardige en ernstige, aan zijn deelname aan antiregeringsprotesten verbonden, incidenten aangehaald.

3.6. De door verzoeker voorgelegde documenten vermogen geen afbreuk te doen aan het voorgaande. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing waar de commissaris-generaal deze documenten correct beoordeelt als volgt: *“Uw paspoort, uw identiteitskaart en de foto's van u met uw echtgenote en zoon ondersteunen uw verklaringen omtrent uw identiteit, nationaliteit, reisweg en gezinssamenstelling, dewelke in deze beslissing niet in vraag gesteld worden. De foto van [M.H.] en uw echtgenote en de foto's van uw echtgenote met respectievelijk [E.C.], [L.A.] en uzelf tijdens de protestmars ‘Samen zijn we een vulkaan’ en de filmpjes die u neerlegt ondersteunen uw verklaringen deelgenomen te hebben aan één of meerdere protestmarsen, hetgeen evenmin in vraag gesteld wordt, maar kunnen uw verklaringen over een verregaand engagement van uwentwege binnen Alianza Cívica niet ondersteunen. M.b.t. het filmpje dat binnen de barricade werd gemaakt op 9 juni 2018 waarvan u tevens een screenshot neerlegt dient opgemerkt te worden dat u er niet herkenbaar in verschijnt en het aldus uw deelname aan de barricade niet kan aantonen. De foto van u met een vertegenwoordigster van Alianza Cívica tijdens een*

bijeenkomst van de Belgisch-Nicaraguaanse Vereniging op 19 maart 2019 mist de bewijskracht om uw politieke engagement t.o.v. Alianza Cívica aan te tonen en kan bovendien eender wanneer en waar genomen zijn. Overigens verbindt u geen concrete problemen aan uw deelname aan deze bijeenkomst. De drie foto's van een straat met een rookpluim in de verte genomen op 14 mei 2018, de foto van de rotonde in Ticuantepe genomen op de dag dat de barricade ontruimd werd en de foto van [M.H.] en [T.S.] hebben geen betrekking op uw problemen met de Nicaraguaanse autoriteiten of paramilitairen en kunnen deze bijgevolg evenmin aantonen. De screenshots van de Facebook Messengerbedreigingen van 'Sandino Vive', 'Omar Sekeda' en 'Autodeserebrados Zkda' werden reeds besproken in het kader van uw ongeloofwaardigheid. De screenshots van uw Facebookactiviteiten van april 2018 tot en met januari 2019 werden reeds besproken in het kader van uw gedrag ten opzichte van uw vrees. De url van uw Facebookprofiel die uw advocaat nastuurde toont aan dat u onder eigen naam kritiek uit op de Nicaraguaanse regering maar kan uw voorgehouden problemen met de Nicaraguaanse autoriteiten niet aantonen."

3.7. Verzoeker komt voor het overige niet verder dan het louter herhalen van en volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor zijn leven en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten.

Na lezing van het administratief dossier en gelet op wat voorafgaat, blijkt dat de bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot het vluchtrelaas, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, steun vinden in het administratief dossier, betrekking hebben op de kern van het vluchtrelaas alsook pertinent en correct zijn.

Verzoekers verklaringen worden aldus gekenmerkt door talrijke onaannemelijkheden, incoherenties en tegenstrijdigheden. Het geheel aan documenten en verzoekers verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer naar Nicaragua door de regering zal worden ontvoerd, gemarteld of vermoord omwille van zijn politiek activisme en deelname aan de barricade ter hoogte van km 14. Bijgevolg kan een vrees voor vervolging in dit opzicht niet worden aangenomen.

3.8. In zijn verzoekschrift voert verzoeker, met verwijzing naar de COI Focus "*Nicaragua – Le traitement réservé pas les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 3 april 2020, nog aan dat terugkeerders, vooral zij met een politiek profiel, worden geviseerd door de autoriteiten.

Op basis van de voorliggende landeninformatie kan echter niet worden aangenomen dat er sprake is van een bewust en systematisch beleid waarbij iedere Nicaraguaan die terugkeert naar Nicaragua louter omwille van zijn verblijf in het buitenland of omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming, het risico loopt te worden blootgesteld aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Noch de Belgische autoriteiten noch internationale organisaties zoals de IOM verstrekken aan de Nicaraguaanse autoriteiten informatie over enig verzoek om internationale bescherming in België. Evenmin blijkt dat een louter verzoek om internationale bescherming in het buitenland of een louter (langdurig) verblijf in het buitenland in Nicaragua strafbaar of problematisch is.

De Raad betwist niet dat verzoeker bij een terugkeer mogelijk zal worden gescreend en al dan niet grondig ondervraagd over zijn activiteiten in het buitenland, de redenen waarom en de wijze waarop hij Nicaragua heeft verlaten, dan wel er naar terugkeert. Daarbij kan ook worden geverifieerd of de terugkerende Nicaraguaan niet betrokken is in een lopende juridische procedure. Echter, het loutere feit dat terugkerende afgewezen verzoekers bij binnenkomst in Nicaragua mogelijk worden ondervraagd kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in verzoekers hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen.

Problemen stellen zich hierbij volgens verschillende geraadpleegde bronnen enkel voor personen met een welbepaald politiek profiel (en ook voor personen die in de Verenigde Staten in de gevangenis hebben gezeten).

Gelet op het voorgaande kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Nicaraguaan die vanuit het buitenland terugkeert naar Nicaragua enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde verzoeker om internationale bescherming is een risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging of ernstige schade.

De behandeling die een afgewezen verzoeker bij een terugkeer naar Nicaragua te beurt kan vallen, hangt dan ook af van zijn individuele omstandigheden. Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet in concreto worden aangetoond. Verzoeker slaagt hier niet in.

Zoals reeds gesteld, wordt niet aannemelijk gemaakt dat verzoeker voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Nicaraguanse autoriteiten of de paramilitairen stond, noch dat hij een problematisch politiek profiel zou hebben.

Het feit dat hij een periode in België heeft verbleven, resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor hij door hen bij terugkeer zou worden geïdendeerd of vervolgd.

Het geheel van verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in Nicaragua, besluit de Raad dat hij nalaat concreet aannemelijk te maken dat hij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar Nicaragua, louter omwille van het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en (gedwongen) moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

3.9. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.1. Gelet op het gegeven dat zijn vluchtrelaas en vluchtredenen niet voldoende aannemelijk werden gemaakt, kan verzoeker zich hier niet langer op steunen om aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geïdendeerd.

4.2. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c), van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Nicaragua van december 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/country_of_origin_report_nicaragua_20181220.pdf) blijkt dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt. Er worden op grote schaal mensenrechtenschendingen gepleegd door de overheid. Het geweld in Nicaragua is wijdverspreid en wordt gepleegd door de politiediensten en paramilitaire groeperingen. Repressie, het gewelddadig neerslaan van protesten en verwijderen van wegblokkades evenals arbitraire arrestaties zijn veelvoorkomende fenomenen in Nicaragua. Hierbij worden burgers met een welbepaald profiel geïdendeerd. Dit type geweld is in wezen doelgericht van aard, en heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet doch houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bovendien kadert dit geweld niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Hoewel de situatie in Nicaragua zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Nicaragua sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Nicaragua een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

Verzoeker brengt zelf geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit verkeerde conclusies heeft getrokken.

4.3. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

5. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

7. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend twintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES